

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 43.

Sobota (Saturday) 20. 10. (October) 1984

ČESKÝ BÁSNÍK JAROSLAV SEIFERT

vyznamenán Nobelovou cenou za literaturu

Minulý čtvrtek 11. října jsme měli upřímnou radost, když jsme slyšeli v rádiu a na televizi - a druhý den jsme četli v novinách - že dnes již 83 letý básník Jaroslav Seifert byl vyznamenán Nobelovou cenou za literaturu. Dověděl se o tom na nemocničním lůžku Vinohradské nemocnice, kde je právě na léčbě.

Nám - narozeným z prvních generací po první světové válce ve svobodné Československé republice byl Jaroslav Seifert od mládí milovaným básníkem a zůstal jím po celý život - zjihlo srdce při té zprávě obzvláště radostně. Hlavou nám prolétly některé z jeho nezapomenutelných versů, které pro nás tolikrát v těžkých chvílích nacistické okupace i exilu z komunistického znásilnění vlasti vyzpívávaly krásu rodného domova a připomínaly nám bdít nad jeho osudem. A proč bychom si nepřiznali, že při četbě známých a našemu srdci tak blízkých a melodických básnickových versů, nám zvhly oči dojetím. Znovu nás - jako tolikrát pře-

dítím - podmaňovalo básnickovo odhalování krás života ve věcech nejprostších.

Dokonce ani lítost, že nemůžeme prožít „toto mezinárodní kulturní vyznamenání s básníkem v naší rodné zemi - „krásné jako kvítka na modranském džbánu“ - nijak nezměnila naše rozradostnění.

Jsou přirozené i někteří v našem národě i v exilu, kterým Jaroslav Seifert nebyl nikdy blízký jako nám. A jsou i jiní, kteří jej - ani jako člověka - ani jako básníka - nepoznali. Velkodušná přejícnost amerických přátel, kteří nám všem, hned gratulovali - poněvadž pocházíme ze země „of the famous poet“ - způsobila, že i ti, kteří dříve Jaroslava Seiferta neznali, se začali k němu hlučně hlásit. Snad jen proto, aby na ně padl alespoň kousek stínu jeho dnešní slávy. Začínají si ho dokonce přivlastňovat, jakoby patřil jen k té či oné straně, k tomu či onomu směru. Duševně veleí lidé však nepatří v žádném národě jen nějaké skupince či straně - ale patří celému

národu, celému světu.

Jaroslav Seifert rozdával po celý svůj život měrou vřehovatou z darů, které mu Bůh svěřil. Vypadřoval naše city a mluvil za nás - (vzpomeňme si třeba jen na jeho verše válečné) - vodil nás cestami hledání pravdy a krásy života. Splýval s naší bolestí a vyzpíval naši radost.

Nobelovu cenu za literaturu - největší poctu, kterou jej svět může vyznamenat - nepřijímá jen pro sebe, ale pro celý náš národ, který miloval a miluje neskonale láskou; přijímá ji však i pro ty ponížené, pro ty slabé, potřebující podpory, na jejichž straně - (ať to byl kdokoli) - vždycky stál.

Přetiskujeme jeho vzpomínku: „Kostelík, kde se vdávala matka.“ Je to výňatek z kouzelné Seifertovy knihy vzpomínek, nazvané „Všechny krásy světa“. Chceme, aby o době mládí, kdy se formuje lidské „já“ i poměr člověka k člověku a k životu, promluvil k našim čtenářům básník sám. Z obsahu této vzpomínky poznáte, že jen hluboké a láskyplné srdce dovede pojmut a mít rádo lidí rozličných založení a přesvědčení, že dovede cele a prostě milovat člověka s nesmrtelnou duší a proto patří všem.

Básník Jaroslav Seifert, laureát Nobelovy ceny za literaturu letos v říjnu v nemocnici na Vinohradech.

Vltava!

To slovo vyvolává záplavu představ, obrazů a dojmů. Připomíná básně a rozeznává hudbu. Za těžkých dob se toto jméno řeky stávalo jedním ze zakladatelů národní sily, heslem víry a naděje. Je to ženské jméno, a proto je jménem dobré vily z pohádky, matky rodu, duše země. Je v něm minulost pohanských mohyl a budoucnost obrovských přehrad. Patří k jménům, která umějí vyslovit a prociť jen děti Vltaviny země.

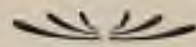
Jaroslav SEIFERT:

30. IX. 1938

PRAMENY, sbohem, kolikrát nad vaší vodou jsem se nakláněl a pít dlouze jenom bez sklenky tu vůni hor, ten epojivý chlad, když dohykali jsme se svým čelý studené trávy. Mladé pomněnky

Prameny sbohem, vedopad už bude zvonit v ruce noci jiné o boky balvanů, jež přibarvuje meč, a vody věčný šum a vody věčný spád, ten věčný proud, jenž nikdy nesplyne i vůle, který neopř na stromech do rovin našich budoucnit a budou se nas pít své jře a náč, nadnesou srdce, kdyby umděla. Přemostit chleba a od vás se ota, však už to nesmí být a nesmí to být pře re kradit budou vasky do celos

Skřevani, asi si polí cest svou písni nžer ní, nžer korane at vele dal nas v osudný nas en a mnohe vanku jen nžer bclat, však a sen balat nžer vzlyky vzplane když eny, nžerpný, prudce zhas

„Měl-li k nespravedlnosti básník pak lze.“ říká Seifert.

Řeka měti pamět' staletiní...

Vltava, řeka Čech, živá osa země, nedaleko svých pramenů nad Soumarským mostem.

Od svých šumavských pramenů, po prvním návalu divokosti se Vltava zahloubala, dospěla pod Lenotu, a klidně vzpomíná na svůj zrod. - Zmohutněla v říčku a chvátá ku Praze. Vltava zůstane pro všechny umělce věčně živým a svědčným námětem...

Sloupek informací

**o pětiletém hrdinném boji
afghánských obránců svobody
proti sovětské okupaci, kterou se Sovětům
podařilo utlumit natolik, že na ni mezinárodní
veřejné mínění zapomíná a Sověti mohou nyní
nemilosrdně vraždit afghánské
bezbranné obyvatelstvo.**

**Moskva změnila v Afghanistanu
svou válečnou taktiku**

Tak to aspoň nazval zvláštní dopisovatel francouzských a amerických novin Edward Girardet. Je velmi jednoduchá a barbarská. Spuštěná v tom, že 110 tisícová sovětská rudá armáda, která musela být už třikrát doplněna - (poněvadž za těch pět let bojů má už přinejmenším 20 tisíc mrtvých) - vraždí bezbranné civilní obyvatelstvo namísto přímého boje s afghánskými obránci svobody. Úsudek ruských generálů je velmi prostý: roztroušené skupiny partyzánů pobít nemůžeme, tak pozabijeme všechny obyvatele vesnic a městeček, kteří poskytují partyzánům živobytí a úkryt. Aby afghánské partyzány vyhladověli, sovětské soudruzi generálové se prostě rozpomenuli na Hitlera, na české Lidice a Ležáky, na francouzský Oradour a na dvanáct pobořených a vyvražděných vesnic v Afghanistanu: pak samozřejmě přišli k jednoduchému závěru, že je to nejúčinnější postup, jak zastráhat bezbranné civilní obyvatelstvo, aby nemohlo par-

tyzánům pomáhat.

A tak se začátkem letošního října stalo, že sovětské stíhačky a vrtulníky napadly v průsmyku Chamar na afghansko-pakistánských hranicích v severovýchodním cípu Afghanistanu na úpatí pohorí Hindu Kuš karavanu asi půl tisíce uprchlíků, z nich asi padesát zabili a přes celou stovku zranili. I ženy a děti při tom ztratily nohy, ruce a byly i jinak vážně zraněny šrapnely. Hajji Saddudin, jeden z afghánských uprchlíků, kterému se podařilo přežít „jatyky“ v průsmyku Chamar v pohorí Hindu Kuš vyprávěl po svém příchodu do uprchlického tábora v Pakistanu, že za čtyři roky své účasti v partyzánských bojích už viděl a zažil všelijaké hrůzy barbarského ničení vesnic sovětskými vojáky, ale to, co viděl a prožil v horské úžině Chamar bylo přímo hrůzostrašné. Podle jeho svědectví i těch, kteří s ním sovětský přepad přežili a došli zcela vyčerpaní do pakistánského úboří, jsou Sověti dnes už v každé provincii Afghanistanu, ničí vesničanům úrodu, kradou dobytek, nutí je k útěku a při

nejmenším náznaku nesouhlasu je zastřelí. Oficiální statistiky uprchlických táborů v Pakistanu a v Íránu odhadují počet afghánských uprchlíků na celých 5 milionů, což představuje už celou třetinu afghánského obyvatelstva z doby před sovětskou invazí o vánocích 1979. Reportér Girardet, který se odvážil navštívit horské skryše afghánských obránců svobody již před třemi roky se v několika bývalých vesnicích a malých venkovských městech, v nichž byl předtím, přímo zhroutil nad jejich smutkami. Pak se sešel s francouzským zástupcem dobrovolné skupiny lékařů a ošetřovatelů „lékařské mezinárodní pomoci“, která pracuje v afghánském vnitrozemí, a s dvěma členy „Švédského komitétu pro pomoc obětem civilní války v Afghanistanu“ a všichni tři mu potvrdili, že sovětské vojáky proměňují každou vesnici a městečko, které jsou jen podezřelé z pomáhání protisovětským partyzánům, v hromadné hřbitovy, spáleniště a v poušť. Všichni tři také vyslovili domněnku, že Sověti jsou odhodláni zabránit za každou cenu zásobování rebelů (rozuměj obránců afghánské svobody) - potraviny, stělivem a novými zbraněmi, aby je tak umleli a donutili k bezpodmínečné kapitulaci. Civilním obyvatelům z provincií Paganam, Parwan, Badakšhan a Kandahar nezbyde nic jiného než pro záchranu bolých životů utéct do uprchlických táborů v Pakistanu a v Íránu, zvláště před blížící se tvrdou zimou.

Přesto všechno jsou však vlastenečtí obránci svobody (mužeheddini) rozhodnutí bojovat proti sovětským okupantům i nadále. Škoda jen, že existuje mezi jejich několika frakcemi rivalita, že nejsou jednotní, že dostávají ze Západu malou materiální i morální pomoc, že jim chybí vojenský výcvik a nejsou dostatečně zor-

ganizováni. Vůdce partyzánů v údolí Panjšir - Bakmid Shah Massoud žádal koncem září západní země o masivní všetrannou pomoc pro sto tisíc obyvatel pěti přilehlých údolí, nebo jim bude muset dát rozkaz, aby před blížící se sovětskou armádou ještě před zimou utekli, protože jim nemůže zaručit partyzánskou ochranu právě pro naprostý nedostatek potravinových zásob a stěliv. Mohamedánský vůdce Massoud k tomu dodal, že i když Sověti utopí některé obránce afghánské svobody v krvi a budou si myslet, že celý Afghanistan „znormalizovali“ pokoj tam nikdy nebudou a mužeheddinové přý budou sovětské vojáky, civilisty i afghánské kolaboranty s Ruskem, vraždit jednotlivě.

I když jsou afghansko-pakistánské hranice téměř nekontrolovatelné, sovětské letci v bombardovacích letadlech s afghánskými znaky, podnikli během září opakované nálety na pohraniční pakistánskou vesnici Tori-Mangai, kam si v poslední době chodily karavany afghánských partyzánů pro zásoby potravin a munice. Afghánští vládní vojáci přepadli hned po náletu i místní záhytný tábor afghánských uprchlíků, mnohé z nich postříleli a zajali při tom jednoho francouzského novináře, který tam právě dělal reportáž pro francouzskou televizi. Jmenuje se Jacques Abuchar a jednání o jeho propuštění se teprve „rozjiždějí“. Pakistánský prezident Zia-UI-Haq se začíná vážně znepokojovat stálým přísunem sovětských vojáků do oblasti blízko afghansko-pakistánských hranic a to tím více, že sovětský Gromyko v OSN nedávno obvinil pakistánského ministra zahraničí Yakouba Khana, že jeho země - (Pakistan) - se „dopouští nepřátelských provokací vůči jednomu mírumilovnému sousednímu státu, který je věrným přítelem SSSR“. V pakistánském hlavním městě Islamabadu si proto

vláda stále jasněji uvědomuje, že afghánští partyzáni nemohou vojensky svůj boj vyhrát nad sovětskou přesilou, že další milionový příval afghánských uprchlíků by byl pro celý chudý Pakistan již těžko únosný, a že tedy bude třeba hledat politické řešení afghánského problému. Ovšem dosavadní tři jednání ve švýcarské Ženevě, jichž se zúčastnili pakistánská diplomacie, úplné ztroskotala na sovětské neústupnosti a nedávné jednání v New Yorku prostřednictvím OSN nedospělo také ani k naději na politický smír obou válečných stran v Afghanistanu, protože SSSR žádá bezpodmínečné složení zbraní svých afghánských protivníků a je rozhodnut je úplně rozdrtit. Pakistan se cítí - stejně jako afghánští obránci svobody - od západních demokracií zcela opuštěn ve věci afghánského boje za svobodu a pakistánský prezident - generál Zia Ul Haq dobře ví, že jeho země nemá na SSSR žádný vliv. Naopak se obává ještě větší sovětské vojenské pomoci Indii, na jejichž hranicích stanuje téměř celá pakistánská armáda. Snad přý jediné po zlepšení vztahů mezi USA a SSSR by se mohlo najít nějaké politické řešení afghánské situace. To si však dělá velké iluze zase pan pakistánský generál Zia Ul Haq, protože Moskva nebudou s Washingtonem vyjednávat dokud jí bude kterýkoliv americký prezident připomínat Afghanistan, Československo nebo Polsko. Sověti totiž až příliš dobře vědí, že jakmile by se podařilo jednomu z jeho satelitů se vymannit z jejich pastí, začne se jejich otrokářské carství rozpadávat. Jednou se sice určitě rozpadne, ale mohlo by se rozpadnout dřív, kdyby se celý Západ shodnul na tom, že mu nebude pomáhat žít jeho obyvatelé a raději se soustředí na pomoc a obchod se zeměmi, kde nedostatek, bída a chudoba jsou živným podhoubím dalšímu šíření marxistickému třídnímu boji a tím i růstu politického vlivu komunismu ve světě.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, šs, exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKĚ I NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNĚ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. Zasláné rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 20, 1984 — Vol. IX, No. 43.

**I
M
P
O
R
T
E
R**

**VALASSKÉ
PAPUČE**

dávk. zásoba
postací

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

**CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVĚ NEBO SKUPINOVĚ –
kompletní služby – MNOHOLETÁ ZKUŠENOST –
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA – POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁČENÍ LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

VZPOMÍNKA NA 28. ŘÍJEN 1918 A 40. VÝROČÍ SLOVENSKÉHO NÁRODNÍHO POVSTÁNÍ

Oblastní výbor Československé národní rady americké vzpomene 66. výročí prohlášení samostatné Československé republiky - 28. října 1918 - a 40. výročí (1944) Slovenského národního povstání koncertem, pořádaným v neděli 28. října 1984 ve 3 hodiny odpoledne v sále Havlíčkovy školy - (15. ulice a Ridgeland v Berwynu).

Po slavnostním projevu bude následovat koncert našeho známého violoncellisty Mistra Františka Smetany, kterého bude na klavír doprovázet klavírista Wesley Ball, jeho přítel z Virginie.

Představovat prof. Fr. Smetanu našemu krajanům obecně je zbytečné. Během posledních čtyř let měli krajané z Chicaga a okolí - příležitost našeho milého Mistra slyšet třikrát. Dvakrát vystupoval v chicagském „Velehradu“ - samostatně v červnu 1984 při oslavě osmdesátých narozenin sestry Vlasty Vrázové a před tím 25. října 1980 na kulturním večeru věnovaném 63. výročí vzniku samostatného Československa, kdy s ním spolupracoval známý houslista z „Chicago Symphony“ a „Chicago Arts Quartet“ - Otakar Šrůbek s významným hudebním pedagogem pianistou Thomas Zemanem. V květnu 1981 jsme pak slyšeli našeho známého violoncellistu v doprovodu klavíristky Jane Fitzpatrick a sólistky Jiřiny Podgorné ve škole Havlíček v Berwynu. Tam bude pořádán i letošní koncert 28. října. Milovníci hudby a všichni, kdo profesora Smetanu

Koncertní virtuoso violoncellista Mistr František Smetana

znají jistě vítají příležitost uslyšet jeho kouzelné violoncello znovu.

Bud'te tak hodní a upozorněte na tento výjimečný koncert své známé, o nichž víte, že mají o klasickou hudbu zájem. Možná, že dosud neměli příležitost hudební umění profesora Smetany slyšet a prožít. Rovněž laskavě přiveďte mezi nás své americké přátele, aby se seznámili se skladbami našich slavných skladatelů Bohuslava Martinů, Leoše Janáčka, Josefa Suka, Antonína Krafa, Jaroslava Řídkého, Jaroslava Zicha i přítomného virtuosa na violoncello Františka Smetany.

Mnozí z vás, kteří byli loňského roku na svěcení České národní kaple ve Washingtonu D.C. se dosud dobře pamatují, že profesor Fr. Smetana v sobotu večer na slavnostním

banketu obohatil program této krajané a exilní historické události svým vystoupením.

Domníváme se, že hudbou, podanou vlasteneckým Mistrem Smetanou, který prožil utrpení nespravedlivého žalářování, nejlépe uctíme památku 28. října 1918 a vzpomene 40. výročí Slovenského národního povstání a jeho obětí.

Těšíme se s vámi se všemi na shledanou.

Za tiskový odbor chicagského
oblastního výboru ČSNRA
F.U.

Zemská skupina Cyrilometodějské ligy v Kanadě

Pozvání
na Druhou národní pout'
K PANNĚ MARII V EXILU
Liste, Illinois, USA

V neděli 21. října 1984, pod
protektorstvím J.M. nejdp.
Valentina SKLUZÁČKA,
O.S.B., opata svatop-
rokovského.

Program:
12:30 hod. odpo. MŠE SVATÁ
PRO POUTNÍKY v hlavním
opatském chrámu Páně. Hlavní
celebrant J.E. nejdp. Jan L.
MOROVSKÝ, biskup z
Houstonu, Texas, který bude
mít též homílii. Koncelebranty
budou další přítomní členové
vysoké církevní hierarchie a
krajanští kněží.

Možnost sv. zpovědi česky před
mši sv. a během pouti.

2:00 hod. odpo. II. SYM-
POSIUM NÁRODNÍ OB-
RODY v klášterním kapitulním
sále, pořádané členy Stálé
konference křesťanských veřej-
ných pracovníků čs. exilu. Ref-
eráty.

1. Pozdravný a programový
přípis J.E. nejdp. Jaroslava
ŠKARVADY, biskupa českých
exulantů.

2. Kněžská a řeholní povolání. -
Nejdp. msgr. Dr. Karel

VRÁNA, rektor Nepomucena
v Římě.

3. Bl. Anežka Česká. - Dr. Jiří
V. ŘÍMĚK, Ottawa, Ont.,
Kanada.

4. Národní obroda a solidarita
ve svobodném světě s trpícími. -
Václav J. VOSTŘEZ, předseda
CML.

4:00 hod. odpo. Pobožnosti
před sochou Panny Marie v
Exilu v klášterní zahradě: Sv.
RŮŽENEC A LITANIE. - Dp.
Josef ŠACH, duchovní rádce
CML.

* Účast přislíbí též J. E. nejdp.
O. GRUTKA, biskup z Gary,

Zakončení pouti EUCHARIS-
TICKÝM POŽEHNÁNÍM.

Prosíme krajané kněze,
kteří budou moci koncelebrovat
při slavné poutní mši sv., aby to
oznámili na adresu do Liste:
Rev. Odilo Crkva, O.S.B., St.
Procopius Abbey.

Tímto oznámením srdečně
zveme k spoluúčasti na II.
Národní pouti všechny
krajané farnosti a spolky
krajané i exulantské v USA a
v Kanadě. Poutní program jsme
soustředili jen do pěti odpoled-
ních hodin, abychom umožnili
jednodenní autobusové zájezdy
poutníků. Také se neztrácí čas,
účastí na formálním obědě a
vzdálení účastníci si přinesou
jídlo s sebou.

S pozdravy za CML: V. J.
Vostřez, předseda; P. J. Šach,
duchovní rádce; Miroslav
Novotný, jednatel.

KRAJANSKÝ VÝBOR V CLEVELANDU

srdečně vás zve

na oslavu 66. výročí založení
Československé republiky

v NEDĚLI 28. ŘÍJNA 1984
ve 3:00 P.M.

Česká národní síň - 4939 Broadway

Vstupné \$3.00

Promluví: Martin Hrabík; hudební program řídí prof.
Karel Pankert.

Bude promítnut film o T.G.M. a vzniku Československé republiky.

Kašpárkovo loutkové divadlo,

v sobotu 27. října 1984
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole

5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdarek,
klani se vám Kaspárek!

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ ORLSTNÍ VÝBOR CHICAGO

srdečně zve na

VÝZNAMNÝ KONCERT

který pořádá

ve věčné vzpomínce na 28. říjen 1918

— založení nezávislé Československé republiky
a 40. výročí Slovenského národního povstání —

V neděli 28. října ve 3 hod. odpoledne

v sále Havlíčkovy školy - 15. ulice a Ridgeland Ave., v Berwynu, Ill.

Vystoupí vynikající český violoncellista

FRANTIŠEK SMETANA

nyin profesor emeritus Commonwealth University v Richmondu
ve Virginii

za doprovodu klavíristy

Wesley Balla.

Na programu jsou skladby našich hudebních skladatelů:
Bohuslava Martinů, Leoše Janáčka, Josefa Suka, Antonína Krafa, Františka
Smetany, Jaroslava Řídkého a Jaroslava Zicha.

Listky v ceně \$6.00 k dostání v neděli u pokladny, v předprodeji u
Cihak World Travel (6302 západ, Cermakova třída);

F. Pancer (6514 západ, Cermakova třída v Berwynu);

a u úřadovny ČSNRA (2137 So. Lombard Ave., Cicero), v úředních hodinách
od 9:00 hod. ráno do 2:00 hod. odpoledne.

Po koncertě setkání s umělci v Cafe Europe,

5710 západu Cermakova třída v Cicero.

DOBA "BĚHEM ROKU"

29. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí věčný Bože, dej, ať jsme ti vždy oddáni svou vůlí — a sloužíme tvé velebnosti upřímným srdcem. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 45, 1. 4-6)

Tak praví Hospodin svému pomazanému Kýrovi. Vzal jsem ho za pravou ruku, abych mu podmanil národy, abych odpásl hedra králů, abych před ním otevřel vrata, aby žádná brána nezůstala uzavřena.

Pro svého služebníka Jakuba, pro Izraele, svého vyvoleného, zavolal jsem tě jménem, počil jsem tě, i když jsi mě neznal. Já jsem Hospodin, není jiného, není mimo mne Boha. Přepáší tě, i když mě neznáš, aby se poznalo od východu slunce i od západu, že mimo mne není jiného.

Já jsem Hospodin a nikdo jiný (není Bůh).

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU
SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA SOLUŇANŮM
(1 Sol 1, 1-5b)

Pavel, Silván a Timotej soluňské církevní obci, která je ve spojení s Bohem Otcem a Pánem Ježíšem Kristem. Milost vám a pokoj!

Děkujeme Bohu stále za vás za všechny, když si vás připomínáme ve svých modlitbách. Před naším Bohem a Otcem vzpomínáme bez přestání, jak je vaše víra činorodá, láska obětavá a naděje v našeho Pána Ježíše vytrvalá.

Známe vaše vyvolení, bratři od Boha milovaní. Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo provázeno projevy moci, činností Ducha svatého a hlubokým přesvědčením.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE
(Mt 22, 15-21)

Farizeové šli a radili se, jak by Ježíšovi nějakým slovem nastražili léčku.

Poslali za ním své učedníky a herodióny, aby řekli: "Mistře, víme, že jsi pravdivý a učíš cestě Boží podle pravdy; na nikoho se neohlížíš a nebereš ohled na postavení člověka. Pověz nám tedy, co myslíš: Je dovoleno dávat daň císaři, nebo ne?"

Ale Ježíš poznal jejich zlý úmysl a řekl: "Co mně pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz daně!" Podali mu denár.

On jim řekl: "Čí je tento obraz a nápis?"

Odpověděli: "Císařův."

Tu jim řekl: "Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu."

Dr. I. Rozbořil:

Loučíme se
s Dr. O. Pacoldem

V pohnutých jarních dnech r. 1939 promovala na lékařské fakultě Masarykovy university v Brně třída mediků, která zahájila své studie v r. 1933. Z této třídy vyšli tři mladí lékaři, jejichž osudy se dotkly mého života a zanechaly v mé paměti nezapomenutelnou památku.

Ten první byl Dr. Eduard Rozbořil, můj bratr, který zemřel nejdříve. Neměl pohřeb, jeho umučené tělo spálili nacisté v Pankráčské věznici před 40. lety.

Ten druhý byl Dr. František Veverka, kterého jste mnozí z vás znali z jeho lékařské praxe v Ciceru. Také na jeho pohřeb jsem nemohl přijít. Zemřel nečekaně v tragické nehodě ve státě Georgia, před sedmi lety.

A ten třetí byl Dr. Otto Pacold. Vystudoval s vyznamenáním a odjel do Paříže, aby tam studoval na slavné universitě Sorbonne. Když vypukla druhá světová válka, přihlásil se do tvořící se čsl. armády na jihu Francie. Po rychlém pádu Francie se Dr. Pacold zachránil malým plavidlem do Anglie. Čsl. brigáda v Anglii měla nadbytek lékařů. Dr. Pacold proto vstoupil do britské armády. Ošetřoval britské a spojenecké vojáky na mnoha bojištích světa v Evropě, v severní Africe, na Středním východě a na Dalním východě. Byl jedním z prvních lékařů, kteří dostali k dispozici

nový, zázračný lék, penicilin. Sloužil takto jako důstojník britské armády po šest let. Za své lékařské vědomosti a svoji oddanost svému povolání, obdržel četná uznání a vyznamenání jak od Britů tak od spojenců.

Po demobilizaci z britské armády se vrátil domů v r. 1946. A tam ztratil své srdce slíbené dívky. Oženil se v r. 1947 a s p. Libuškou se vystěhoval do Anglie. Rok nato přeplavil se přes Atlantický oceán, aby započal nový život ve Spojených státech. Brzy se usadil v chicagské oblasti, kde měl lékařskou praxi po 35 let. Vykonal své povolání podle přísahy Hippokratovy, vždy podle svých nejlepších schopností a úsudku, s příkladnou oddaností svým pacientům. Ještě dva dny před svou smrtí věnoval svůj čas a péči nemocným, kteří ji nutně potřebovali.

Všichni jsme znali Dr. Pacolda nejen jako vynikajícího lékaře, ale i jako milujícího manžela, starostlivého otce, dobrého vlastence a ušlechtilého člověka. Dnes by mu jeho rodina a přátelé blahopřáli k sedmdesátinám. Nedožil se však... Přišli jsme tedy, ne blahopřát, ale rozloučit se.

Smrt má tisíc dvěří jimiž živí nás opouštějí do její náruče. Někomu je smrt otevře brzy, někomu později. Nědož prochází či je vlečen těmi dvěma proti své vůli, brání se a zápasí o svůj život. Jiný projde rychle a bez utrpení

K našemu zesnulému byla smrt milosrdná; přišla rychle a téměř bez bolesti. Jen ty dveře mohly být otevřeny o řadu let později.

Dr. Pacold zemřel v kruhu své rodiny, obklopen svou milovanou manželkou, třemi dcerami, vnukem a zetěm. Kdo zanechává za sebou tak četnou a dobrou rodinu, žije věčně.

Bible učí každého z nás, že „prach jsi a v prach se obrátíš“. To se skutečně když popel z těla našeho zesnulého bude rozsypan nad vlnami Atlantického oceánu.

Loučím se tu dnes s Dr. Pacoldem za Čsl. národní radu americkou. Domnívám se, že se s ním mohu také rozloučit za jeho spolužáky, za jeho třídu na lékařské fakultě Masarykovy university v Brně, protože tu není nikdo jiný, kdo by se ujal tohoto úkolu. Vyjadřujeme hlubokou soustrast paní Libušce a celé rodině, a děkujeme Dr. Pacoldovi za jeho význačný příspěvek ke spojeneckému boji za druhé světové války a za jeho neúnavnou práci pro nemocné a trpící v naší nové vlasti. Jsme na něho hrdí, protože byl a zůstává chlubou lékařské fakulty Masarykovy university v Brně a lékařského povolání. Věřím, že to biblické „prach jsi a v prach se obrátíš“ se vztahuje jen na lidské tělo a nikoliv na lidskou duši. Duše našeho zesnulého zůstane s námi, v našich srdcích a myslích, po zbytek našich životů.

BON VOYAGE!

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A SRDEČNÉ PODĚKOVÁNÍ

V hlubokém zármutku oznamujeme všem svým přátelům v USA, v Kanadě i v Československu, že na Boží zavolání nás opustila naše drahá maminka a milovaná tetýně, paní

Ludmila ŽAJDLÍKOVÁ

rozená Kosíková a vdova po Janu Zajdlíkovi, majiteli bývalé české restaurace „Slavia.“

Bydli v rodinném domku v Berwynu, v západním předměstí Chicaga ve státě Illinois, USA.

Zesnula klidně ve spánku v sobotu 13. října 1984 v 11 hodin v noci. V 6:15 hod. večer se ještě zúčastnila našich pravidelných českých bohoslužeb v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Narodila se v Kvačicích u Ostrohu na Moravě před 74 lety, a do USA přišla r. 1949 s celou rodinou po únorovém komunistickém puči v Československu.

Rozloučili jsme se s ní v obřadní síni Švecova pohřebního ústavu v Berwynu, Ill. (6227. západ, Čermákova tř.) v úterý večer 16. října 1984, a ve středu v 9:30 hod. dopol. jsme ji z téhož pohřebního ústavu doprovodili na hřbitov Woodlawn, kde byla pohřbena vedle svého manžela Jana v rodinné hrobce hřbitovního mauzolea.

Děkujeme upřímně všem, kdo se s ní přišli rozloučit, kdo ji s námi doprovodili na hřbitov, nosičům rakve, dárčům květů a našemu církevnímu misionáři, Otci Vojtěchu Vítovi, O.S.B. za důstojné vykonání pohřebních obřadů. Žádáme vši šv. hude za ni sloužit v sobotu 20. října 1984 v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Švecovu pohřebnímu ústavu děkujeme za prokázané služby.

Všem, kdo ji znali a kdo si s námi na naší drahou zesnulou vzpomenu tichou modlitbou z hloubi srdce děkujeme.

TONIK a JAN ŽAJDLÍKOVÍ, synové;
DIANA ŽAJDLÍKOVÁ, snacha.

K · H
Auto
Repair

NOVA KRAJANSKA AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.

6619 · 21 W. Čermákova tr.
(tímec vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 · 7449

Jaroslav Seifert:

Kostelík, kde se vdávala matka

Vím dobře, že nikdo se mě na to ptát nebude, samozřejmě, ale kdyby to přece jen někoho zajímalo a optal se mě na manželství mých rodičů, musel bych tento manželský svazek charakterizovat terminologií zcela dnešní: bylo to soužití dvou jedinců s rozličným světovým názorem. Otec byl sociální demokrat, zatímco matka byla tielka, lynečká katolička dbající zákonů božích i církevních, pokud se to jenom dalo. Do kostela chodila ráda. Bylo to vytržení ze stereotypu všedních dní, vytržení z mechanického sledu každodenní práce. Byla to její poezie. K přijímání chodila však jen spoře, nejspíše ve chvílích životních malérů, které pokládala za boží trest, a chtěla si tak nebesa usmířit.

A tak ve vzájemné shodě reagovali každý po svém na život, často nikoliv bez odříkání a za války nikoliv bez hladu. Věk si dobře vzpomínám, jak mi kručovalo v břiše. Matka mívala jisté chvíle určitého uspokojení, když se vrhla na studenou, vlhkou dlaždici v žižkovském kostele, kdy mohla upřímně vyprávět Panně Marii o svých trampotách, pokoušeje se, asi marně, pověsit ji na její krásné dlouhé ruce růžence ze svých slz. A já mezi oběma přecházel sem a tam, od Rudého praporu k Tisíkrát pozdravujeme Tebe, a třeba i za jediný den a večer.

Jen prosím, abyste mě nepodezírali z vtíravé osobní pošetilosti. Moderní poezie je vrhána mezi étenáře často z pozice zcela subjektivních, aby byla zdůrazňována její věrojatnost a aby byla přesvědčivější. Reklamují právo této subjektivnosti i pro tento méně závažný literární druh, který mívá i tu nevýhodu, že je nejen jaksi věrojatný, ale zhusta bývá i pravdivý. Chci uvést dobrou, ať doba usvědčí mě, i když dobře nevím z čeho.

Co by vám jinak bylo po jedné z chudých žižkovských rodin, kterých bylo po Praze na tisíce.

Mně jde však hlavně o to, vyhnout trochu poezie z těch všedních dní, které se někdy pokoušely nebyť všedními, jak jim bylo určeno.

Můj krásný a milovaný Žižkov! Jednou jsem kdesi napsal, že je to nejkrásnější město na světě. A opravdu bylo!

Mluví se o dobách velkých a malých. Jedna doba je však prahem doby příští, veliké, protože více vojenských bot poslupalo více zeleného osení. A

časy se prostupují jako potoky v řece. Na vojně jsem nebyl. Mám radši ptáčí zpěv než vojenské písně.

Při jedné z pozdějších, ne právě veselých chvil v naší rodině dostal se mi do rukou oddací list mých rodičů. A tak jsem se k svému překvapení dozvěděl, že rodiče nebyli oddáni v Praze, kde bydlil otec, ani v Kralupích, odkud byla matka, ale v malé vsi u Kralup, protože v Kralupech kostel v té době ještě nebyl.

Kostelík v Miniech, které dnes už splývají s Kralupy, stojí omšlel na mírném ostrohu nad zelenou louží, kde husy a kachny četí zelenou a kašnou vodu. Kolikrát jsem si umíňoval, že se do toho kostelíka musím podívat. Ale léta jsem se k tomu nedostal. Až onehdy.

Země s nevěstou darovali si tenkrát k svatbě dva skromné dárky. Matka koupila otec stříbrný řetězek k hodinkám, jaké se tenkrát nosily na vestě. Otec měl jakýsi řetězek upletený z vlasů své nebožky maminky, ale ten se již rozplétal, vlasy se lámaly a mamince se to prostě nelíbilo. Na tento svatební řetězek pamatují se dobře. Nebyl sice příliš honosný, ale měl přívěsek, který mě nesmírně zajímal. Byl ukončen skleněným medailónkem. Na jedné straně byl portrét K. Marxe, a když se medailón obrátil, byl pod sklíčkem portrét B. Engelse.

Otec pak daroval matce zlatý křížek na zlatém řetězku. Jak je vidět, etili rodiče navzájem své životní názory. Oba dárky, zvláště za první světové války, mnohokrát putovaly do pražské zastavárny, jak se tomu státnímu úřadu říkalo. Byl v Řižově ulici. Nevím proč právě v této. S květy neměl tento podnik věru nic společného.

Při odhadu dopadl však řetězek i s hodinkami vždy mnohem hůře než masivní zlatý řetězek, na který pūjčovali asi padesát korun. Oba svatební dárky potkal však neradostný konec. Za války neměl otec práci, a tak neměli v udaný čas potřebné peníze na výplaty zastav. Obě věci propadly - to byl úřední termín - a pak někde prodány byly v dražbě. Matka dlouho plakala.

Lhal bych však, kdybych si naříkal. Rozdílný světový názor nepůsobil mi žádné zvláštní potíže. Rad jsem chodil s otcem na politické schůze a tábory lidu, a právě tak rád jsem chodil s matkou a zpíval dlouhé

mariánské písně, postával u lavice, kde seděla.

V té době byl na Žižkově u Svatého Prokopa mladý kaplan, Petr Kurz. Příjmení je přesné, ale za křestní jméno už neručím. Byl oblíbený, zvláště u věřících žen. Na Slovácku by o něm frajerky i ženíšky řekly: Hezulínký pan páter, Okouzloval však nejen svým osobním půvabem, byl mladý a plavovlasý, byl i výtečný kazatel. Když byl Kurz u oltáře, býval kostel plný. A když vstupoval na točité schody kazatelny, jako bych zaslechl blažený povzdech věřících.

Žižkovský farář byl už staříček, a tak pravidelné roční pouti na Svatou Horu vodil kaplan Kurz. Pouti byly manifestací žižkovských žen a tuto každoroční podívanou nedal si nikdo ujít. Ani nekatolíci, ani nevěřící, ba ani pohaní. Byla to jedinečná událost a podívaná.

Pouti k Panence Marii Svatohorské začínala ovšem modlitbou v kostele a prosbou o zdar cesty. A pak se průvod hnul v přesném pořadí. Vycházel z vysokého schodiště kostela, a sotva se obě křídla dveří otevřela, počaly vyzvánět všechny zvony. Nejdříve vyšli ministranti v bílých komžích s rudými a černými suknicemi.

První nesl kříž a ostatní se střídali v nesení korouhvi s obrazy svatých. Za ministranty kráčel kněz s bohatým pluvíál a za knězem pak starší ženy nesoucí na nosítkách sochu svatě Anny. Pravda, socha této matky Panny Marie oděna byla sice krásně, ale s jistou vážností a důstojností, prozrazující starší dámu. Jako byly i ty, které ji nesly a které pak i v několika řadách kráčely za svou patronkou.

Byly to ženy, kterým se už neslučelo honit se za světskou parádou. Věk to bývaly většinou starší vdovy a staré panny, odvrácené od světských radostí. Poté následoval bezpočet bělostných družiček s květinovými věnečky na hlavách. Většina z nich provázela poutníky jen na nádraží císaře Františka Josefa, dnešní nádraží hlavní, kam přišly pak i vracející se procesi přivítat. Průvod děvčátek vystřídalo několik řad mládežníků, chlapečků v tmavém šatě, kteří měli na rukávě bílou pasku s kokardou a pentlíčkami. A za nimi pak jako bílý a zlatý obláček na lehkých nosítkách vznášela se dřevěná socha Panny Marie. Její ústroj - to byla pycha žižkovských cítelek. Žádná krajka nebyla tak jemná a umná, jako byly ty, jímž byla vyzdobena široká sukně a na ní plášť z bílého hedvábí. Jak by mohlo stačit namalované

roucho dřevěné sochy! Krajky byly bohatě řasné a obepínaly tělo kolem dokola i pod pláštěm. Na proustou plachetku, kterou měla socha na kaštanových vlasech, usadily pak téžkou a převysokou korunu plnou drahokamů, sice skleněných, ale zato krásných, jak se sluší na královnu nebes. To byla nejkrásnější část průvodu, pycha i radost všech, které se o tuto krásu zasloužily a nelitovaly ani peněz, ani času. Jak zářilo velké M na plášti Matky boží, kolik šňůr nejružnějších korálů pravých i skleněných otočily kolem jejího hrdla! Čím více bylo těchto ozdob, tím se jim zdála socha krásnější a posvátnější. Neboť všechny tyto pracné přípravy, všechnu tuto obětavou práci pokládaly ženy za nezbytný doplněk své víry, úcty, modliteb a písní, kterými se obracely ke své Orodovnici.

Dobý, kdy na dalekou pouti chodívalo celé procesi pěšky, byly již tytam. Jezdilo se vlakem. Už nebylo tolik času jako dříve, doba se pohnula směrem k rychlosti. Avšak i na světském nádraží před nástupištem bylo loučení se zpěvem a modlitbami.

Když poutnice druhého dne se vracely šťastné a unavené, ruce plné dárků, drobných mariánských sošek, růženců, modlitbiček i obrázků, bylo procesi opět slavnostně vítáno družičkami a méně šťastnými, které na Svatou Horu nemohly. Kostelník oblékl páteru Kurzovi opět bohatý pluvíál a celý průvod zpívaje se vracel opět do svého kostela, snad trochu unavené a smutněji, ale stejně slavnostně a důstojně. A zvony, které se s nimi loučily, slyšim tentokrát naproti. V kostele byly sochy postaveny před oltář a poutníci se vrhli na zem, aby poděkovali za šťastný návrat. A už se těšili opět na příští pouti za rok. Než přišla válka!

Když zemřel starý místní farář, bylo na městském zastupitelstvu žižkovském, aby se rozhodlo, koho navrhnout církevním úřadům za nového faráře. To bylo jejich právo.

Schůze byla dramatická. Nikoliv však na radnici, kde vše proběhlo hladce a samozřejmě, ale před radničními vraty, kam se sbíhl nikoliv malý dav žen, dychtivých zvědět ihned výsledek schůze. Když jim bylo oznámeno, že na místo faráře byl navržen páter Kurz, dav radostně se rozehnal.

Konzistoř však návrh nepřijala a musila být svolána schůze nová. Také tentokrát jedním na schůzi - pod známým Laebscherovým obrazem Bitva na vrchu Vítkově - bylo hladké.

Jen opětovně shromáždění pod okny radnice bylo tentokrát větší a bouřlivější. Na schůzi byl znovu navržen Petr Kurz a pod okny ozval se jásot. Já to vím, byl jsem tam také.

Konzistoř však návrh opět nepřijala. A vše se opakovalo ještě potřetí, jen s tím rozdílem, že dav před radnicí vzrostl, protože věřící ženy přizvaly si na pomoc i své manžely. Mužský element dodal shromáždění na výhrůžnost. Ale i tentokrát otcové města doporučili pátera Kurze. A plně Basilejské náměstí se sochou Karla Havlíčka Borovského zaznělo bojovým jásotem.

Tentokrát toho měla už konzistoř dost a učinila rázné rozhodnutí. Kurz byl přeložen někde na venkovskou faru a na Žižkov jmenován byl farář nový, starý usměvavý pán. Jmenoval se Procházk a zasloužil se o Národopisné muzeum, kterému věnoval svou sbírku lidových betlémů. Sbíral je po celý život.

A Žižkov, aspoň jeho ženská část, zahřál se do smutku. Nastalo smutné loučení.

Loučení by bylo bývalo ještě smutnější, kdyby některá ze zbožných cítelek pátera Kurze nebyla měla šťastný nápad. Navrhla, aby oblíbenému knězi byl na rozloučenou darován krásný mešní kalich. A ihned se začalo se sbírkou. Korunky i menší mince padaly rychle do důvěryhodných dlaní a obnos, nemalý, byl shromážděn asi za týden. Několik žen pak vybralo silné zlaté kalich, bohatě zdobený, na jeho podstavci byla pak vyryta upřímná dedikace a vše připraveno k slavnostnímu odevzdání. Nevím, jak se do této akce zapletla i naše matka, ale i ona byla vybrána, aby u nás byl kalich několik hodin uschován. To bylo tedy jako poeta. Maminka měla radost a otec se ironicky usmíval. Tak jsem se mohl i já podívat na ten skvost zlatnického umění, posvátnou nádobu a dar na památku. Kalich ozdoben byl drahokamy a ležel v hedvábném sametovém lůžku. Dotknout kalicha jsem se nesměl. Maminka jej opět chvatně, ale uctivě zavřela.

A noci však, když naši usnuli, přikradl jsem se ke skřini. Dveře skříně silně vzlyaly. Musil jsem je otvírat milimetry po milimetru, abych nikoho neprobudil. Otvíral jsem dosti mohutně pouzdro a vyňal z něho kalich, abych si tu krásu zblízka a důkladně prohlédl u okna, kam padalo trochu světla z pouličních obloučků. A pak jsem okraj kalicha přiložil k ús-

(Pokračování na str. 12)

Z URADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Zahajovací proslov předsedy NSČK Václava Hyvnara na XXII. konvenci v Clevelandu

Vaše Excellence nřd. Otce arcibiskupe KUČERO, Vaše Excellence nřd. Otce biskupe Mořkovský, Vaše Milosti nřd. Otce opate Skluzáček, důstojní pánové, delegáti, hosté a přátelé Národního svazu českých katolíků, sestry a bratři.

Zahajují XXII. konvenci Národního svazu českých katolíků. Vítám vás nejen jako předsedu Svazu, ale též jako představitele města Clevelandu. Přejí našim přesporním hostům, aby se jim u nás v Clevelandu líbilo a věřím, že naše konvence bude úspěšná, harmonická a že bude posílením našich snah sloužit i nadále Bohu, církvi, národu.

Od poslední konvence v roce 1979 odešli do věčné blaženosti tři čelní představitelé a věrní pracovníci Národního svazu čes-

kých katolíků: ústřední tajemnice ses. Albina Marková, čestná předsedkyně ses. Mildred Jandová, dlouholetá předsedkyně newyorského svazu ses. Františka Hejlova a její věrná pomocnice ses. Božena Churánová, ředitel Národního svazu a věrný apoštol českého katolického tisku Otec Václav Michalička a svazový místopředseda br. František Desenký. České nebe se za ně jistě přimlouvalo u Božího trůnu a prosil bych našeho svazového kaplana Otce Vojtěcha Víta o modlitbu věčného odpočinku za naše v Pánu zesnulé bratry a sestry.

Před pěti lety - na konvenci v Chicagu - jsme stáli před vážným rozhodnutím: co s Národním svazem. Rozejdeme se - nebo se pokusíme udržet Svaz při životě. Uposlechli jsme otce-covské domluvy, biskupa Mořkovského a čestného předsedy Svazu dr. Josefa Čady a přijali závazek - pokračovat ve svazové činnosti - být za změněných a teknu otevřeně - svízelných podmínek.

Dnes po pěti letech řekl bych o naší situaci: Moc jsme neuspěli, ale neutopili jsme se, jak nám někteří škarohlídové předvídali.

Dík nevšední obětavosti svazového kaplana - Otce Vojtěcha Víta - máme i nadále náš český katolický tisk. Týdeník Hlas národa pokračuje v poslání, jež po dlouhá desetiletí plnil Národ a Katolík. Hlas národa - stejně jako Národní svaz jsou pojátkem české katolické Ameriky, je jejím mluvčím a zároveň nekompromisně bojuje o návrat občanských a náboženských svobod v Československu. Řekl bratr dr. Čada při jedné ředitelské schůzi: Že máme Hlas národa, to je kus dobře a úrodné práce. Hlas národa jsou noviny křesťanského porozumění, není to list laciných polopravd či osobních útoků. Přál bych si jen, abychom si všichni dobře uvědomili, že H.N. vychází jen za nevšedních osobních obětí redaktora a několika vzácných nadšenců kolem něho.

Situace církve v Československu si vyžaduje naší vážné pozornosti již proto, že pronásledování křesťanů a zvláště katolíků připomíná svou intenzitou léta padesátá; nedostatek kněží je kritický a může se stát, že za pár let bude Československo misijním územím.

Při loňské návštěvě New

Yorku mi Otec Vyoral naléhavě připomínal, aby Svaz zorganizoval akci, jejímž cílem by bylo pravidelné informování amerického katolického tisku o útisku a pronásledování katolíků v Československu. Považuji tuto akci za jeden z předních cílů svazové činnosti a budu usilovat, aby nové zvolení představitelů Svazu ji v nějaké formě realizovali.

V souvislosti se situací církve v Československu a v řadě dalších zemí za železnou oponou, musím pronést poznámku smutné, pro mne i pro vás bolestné pravdy a přítomní Otce-biskupi necht' mi prominou.

Americký biskupský sbor je velmi citlivý k situaci v Latinské Americe. Americký biskupský sbor vydal pastýřský list proti nukleárnímu zbrojení. Ale americký biskupský sbor mlčí a nevydal pastýřský list, který by se důrazně zastal církve trpící, církve mučené v komunistických zemích a zvláště v Československu.

Od samých počátků Národní svaz organizoval pomocné akce pro naši Papežskou kolej Nepomucenum. Byla léta, kdy zcela závisela na naší štedrosti. Dnes je situace poněkud růžovější, ale i nadále a ze všech sil budeme pomáhat - vždyť letos máme v Nepomucenu 19 seminaristů a řekli jsme o

nedostatku kněží v Československu.

Poslední svazová konvence jednomyslně přijala návrh předsedkyně ČKJ ses. Anny Veverkové, aby se Národní svaz znovu stal členem Československé národní rady americké. Před 67 roky zakladatelé Národního svazu šli do spolupráce a do jedné řady s bojovými svobodáři, když šlo o osvobození staré vlasti. Ideu ekumenismu by měla platit i pro naše české vztahy - zde mezi námi v Americe. My - děti cyrilometodějské tradice zpíváme ve velehradské písní: „Získali láskou Kristu národ celý...“ To je správná směrnice pro naši činnost mezi americkými krajany a bude muset jednou být i ve staré vlasti, má-li být národ vrácen Kristu. Pranicemi, pomluvkami a zatracováním druhých nezískáme nikoho.

Necht' každý o Svazu ví, že jsme lidmi dobré vůle, že chceme a budeme spolupracovat všude tam, kde jde o prospěch celé české Ameriky či podporu snah - v rámci americké zahraniční politiky - pro návrat svobody a demokracie do staré vlasti.

V rámci naší politické činnosti se Svaz angažoval v akci směřující k nápravě ve vedení v rozhlasových programech

ZPRÁVA, KTERÁ POTĚŠÍ

milovníky dobrých polévek, houbových omáček Z NEJLEPŠÍHO DRUHU HŘÍBKŮ. Světlo, hrubě krájené - zkrátka nejlepší, které jsou jen u nás k dostání.

1 lb. \$49.50, poštou \$52.35.
1/2 lb. \$25.00, poštou \$27.65.
1/4 lb. \$13.00, poštou \$14.85.

Nové druhy křišťálového skla, granátové šperky, rekordy, české i slovenské knihy /beletrie/, umělecké knihy, slovníky a učebnice, největší výběr blahopřání v angličtině, češtině, slovenštině a jiných řečech, pentle na kroje, šátky na hlavu, panenky v krojích od \$7.50 do \$75.00, dále kuchyňské potřeby, keramika, koření, byliny, cukrovinky a mnoho dalších věcí. Máme na skladě i formičky na ořechy - krabička 50 kusů \$8.50, poštou \$10.50.

Právě vyšla populární kniha pro naše kuchařinky /v angličtině/

CZECHOSLOVAK PASTRIES

v novém již 9. vydání, které přešlo z rukou Charlotte G. Masaryk Soc. Inc. New York do rukou firmy F. Pancner.

Cena - \$2.75, poštou \$3.75

Mnoho nových knih z Československa právě došlo.
Máte-li zájem vyžádejte si seznam.

Tuzex

Zašlily a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Tě vyplácí fondů-trusts (pořizovací) přibuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie, Unicorn a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402
Telefon 484-3459

VŘELÁ VZPOMÍNKA

na drahé rodiče
u příležitosti

25. výročí jejich úmrtí

Se srdcem plným smutku vzpomínáme, že tomu bude letošního 20. října již 25 let, kdy nás navždy na této zemi opustila naše drahá maminka, habička a tchyně, hluboce věřící křesťanka, pani

ANNA BOLESLAVOVÁ

rozená Šedová,

manželka

RUDOLFA BOLESLAVA,

řídícího učitele v.v., který ji následoval na věčnost dva měsíce po její smrti.

Narodila se ve Zbyšově u Slavkova na Moravě a zemřela v Mariánských Lázních, kde jest pochována na místním hřbitově.

V upřímné modlitbě a v pevné víře ve shledání se s nimi na věčnosti vzpomínáme na oba naše zemřelé s vděčností za život, výchovu a víru, kterou nám dali.

RUDOLF BOLESLAV S MANŽELKOU ANDELOU

A VNUKEM JIŘÍM v North Riverside, IL., syn;

RUDOLPH BOLESLAV ML. S MANŽELKOU SHARON-ANN

v Syracuse, NY., vnuk;

rodina syna VÍTĚZSLAVA BOLESLAVA v Berwynu IL.,

jehož 3. výročí smrti připadá na 25. října.

stanice Svobodná Evropa. Bohužel nebyli jsme úspěšní, jak by naléhavost nápravy vyžadovala. Vedení Svobodné Evropy s katolíkem Buckleyem v čele nevyhovelo našim návrhům či odporům a dává na odpovědná redakční místa lidi, kteří mají opravdu málo společného s křesťanským světovým názorem. Vzhledem k tíživé situaci církve v Československu jsme doporučovali, aby v československém programu Svobodné Evropy byl trvale zaměstnán český a slovenský kněz. Nemusím dodávat, že jsme měli kandidáty opravdu kvalitní. A zase se nic nestalo!

Další zajímavé podrobnosti se jistě dozvíte z referátu br. dr. Jaroslava Pecháčka z New Yorku, bývalého ředitele čs. oddělení Svobodné Evropy.

Nedostatek financí brzdí svazovou činnost v nejednom směru Starých věrných členů ubývá a s nimi i darů na akce Svazu. Nebýt finančního úspěchu nálepky s motivem Pražského Jezulátka a pravidelného štědrého daru chicagského distriktního svazu, byli bychom zcela na dně. Doufáme, že i nová nálepka, kterou právě vydáváme s motivem sv. Jana Neumanna Prachatického, vydání pomůže a prospěje svazové pokladně. Obě nálepky umělecky zdařilé, byly navrženy českým grafikem Jářou Pecháčkem z Washingtonu. Jeho tatínek s maminkou jsou mezi námi, necht' aspoň oni slyší naši pochvalu.

V souvislosti s novou nálepkou sv. Jana Nepomuka Neumanna chtěl bych apelovat na naše bratrské jednoty, spolky, organizace, na naše důstojné pány, obchodníky, podnikatele i jednotlivce. Zakupte si větší množství těchto nálepek, použijte je při své osobní i obchodní korespondenci, ozdobte jimi vaše vánoční a novoroční gratulace a darujte pár extra dolárků do svazové pokladny.

Životnost Národního svazu se opírá o činnost odboček. Aktivní činnost vyvíjejí svaz chicagský, newyorský a clevelandský. Je zapotřebí oživit činnost texaského svazu; s

radostí jsme přijali zprávu o utvoření svazové odbočky v Los Angeles, Kal., vítáme její delegáty manžele Brožkovy a losangeleským vyprošujeme Boží pomoc do svazové práce. Doufáme, že v brzké budoucnosti se ustaví odbočka i ve Washingtonu, D.C.: jeden z jeho obětavých iniciátorů br. Jaroslav Kašpar Pátý, je již zde s námi a litujeme, že nemůžeme dnes přivítat dp. Francise Nováka, který se zotavuje po přetržené operaci.

Nejpočetnější složkou Národního svazu jsou bratrské pojišťovací jednoty: Česká katolická jednota texaská, Katolická jednota texaských žen, Katolický dělník, Česká katolická jednota a několik dvorů Katolických lesníků. V minulosti velmi štědrě podporovaly český katolický tisk, Nepomucenum, přispívaly finančně na činnost a akce Národního svazu. Prosíme jejich představitele, aby i nadále se svazem spolupracovali a byli mu nápomocní v jeho akcích a dobrém díle.

Na mimořádném sjezdu Čs. Orla v exilu konaném koncem května na chicagském Veléhradě, sjezdoví delegáti téměř jednomyslně schválili návrh, aby americká orelská oblast se stala členem Národního svazu. Bratru Hradilovi a br. Slovačkově děkujeme za podání návrhu a jeho pěkné zdůvodnění. Kéž modř orelských koší oživi naše svazové podniky.

Loni v červnu jsme byli nadšenými spoluúčastníky slavného svěcení České národní kaple ve Washingtonu Kaple P. Marie Hostýnské ke cti sv. Jana Nepomuka Neumanna byla postavena celou krajanskou Amerikou. V moravském panáčkovi Msgr. Ludvíku Němcovi našla stavitele, který k ní uměl promluvit, dovedl sjednotit a otevřít srdce její štědrosti, aby vyrostlo dílo, jež zůstane trvalým pomníkem naší víry v Boha, věrnosti k církvi a lásky k národu. Představitelé Národního svazu i jeho prostí členové byli od samotných počátků součástí tohoto bohumilého počínání. U nás v Clevelandu celý místní výbor pro

postavení národní kaple se skládal z členů distriktního svazu a výsledky byly velmi uspokojivé. Jistě s opravdovým zájmem si později vyslechneme komentář Msgr. Ludvíka Němce o České národní kapli.

Jak jste ode mne slyšeli, úkolů je zde mnoho: být mluvčím a reprezentantem české katolické Ameriky; usilovat o zachování našich českých náboženských a národních tradic, včetně katolického tisku; udržet kolež Nepomucenum - zajistit budoucnost naší národní kaple ve Washingtonu; informovat a přesvědčovat americké katolíky a celou veřejnost, jak nebezpečný nepřítel každé víry v Boha a každé občanské svobody je komunismus. Z našich neúspěchů budou mít největší radost - komunisté.

Proto si slibme, že Svaz nejen udržíme, ale i rozšíříme a zajistíme, aby plnil své úkoly až do času, kdy země Václavova rozkvetne do nové krásy.

Právě dnes je svátek sv. Václava. Vydejme se aspoň v duchu - na pár minut - na pouť do Staré Boleslavi. Putujme k místu, kde káinovsky zločin poznamenal úsvit naší národní historie a kde slovo odpuštění a lásky se stalo niterným odkazem toho, kterého národ nikdy nepřestal milovat.

Z těla Václavova zůstala jen malá trocha kostí. Jeho duch však hovoří i po tisíciletí a žije v hloubce nespočetných srdcí. Václavův příklad přestál čas a vzrostl do věků. Co kníže Václav vykonal svým krátkým životem, to zůstalo světem i odkazem. Neboť opravdová velikost vyrůstá z ducha lásky k Stvořiteli a lidem. Je čas prosby, je čas myslet na chorál. Vždyť dědic české země nedal a nedá zahynouti nám ni budoucím.

P.S. Protože náš svazový předseda Václav Hyvnar je významným činitelem na clevelandské radnici, dosáhl i toho, že při závěrečném banketu 22. konvence NSČK v clevelandské Národní síni Karlín, sám starosta města George Voinowich vyznamenal přítomného arcibiskupa Daniela Kučeru z Dubuque, Iowa, a Otce biskupa Jana Morfokského z texaského města Galveston - Houston - odevzdáním klíče města Clevelandu.

Svatováclavský řád Zdeňku a Evelyn Pražákovým

Karlín Hall v Clevelandu byla již svědkem nesčetného počtu velkých událostí v životě našich krajanů a jednou z nich byla i ta, které jsme tam byli svědky ve středu 17. září. Manželům Zdeňku a Evelyn Pražákovým se tam dostalo mimořádného uznání za jejich záslužnou práci pro ně ve formě rozhlasového vysílání českých programů po dobu 30 roků. Dávno před tím než bylo přikročeno k vlastnímu pořadu oslavy, kterou obřadně řídil Josef Kocáb, sekretář Karlín Hall, velký sál byl naplněn do posledního místa.

Po úvodním projevu Ann Hřídlové, v němž ocenila obrovskou práci manželů Pražákových, následovala řada zdravic zástupců jednotlivých organizací a jako obvykle vtipnou básničkou jim blahopřál náš pošumavský slavík Přemek Kocáb. Zvláště oceněny byly rozhlasové projevy vztahující se k významným událostem a osobnostem našich dějin. Došla též četná blahopřání písemná, jako od starosty George V. Voi-

noviche, kongresnice Mary Rose Oakar a jiných významných osobností. Jejichž pouhý výpočet by zabral příliš mnoho místa.

Manželé Pražákoví byli hluboce dojatí velkým počtem přátel, kteří se dostavili do Karlín Hall, aby byli svědky předání Svatojáclavského řádu udělovaného jednotlivcům za obětavou a nezištnou práci ve prospěch našich krajanů v oblasti velkého Clevelandu. Zvláště mocně na ně zapůsobily upřímné projevy zástupců velkého počtu krajanských organizací. Zdeněk zahájil rozhlasové vysílání českých programů v Clevelandu v roce 1954. Evelyn, zde narozená, s ním na jejich přípravě a vysílání obětavě spolupracuje. Její znalost českého jazyka je skutečně obdivuhodná. Za II. světové války pracovala jako U.S. Navy Pharmacist's Mate First Class. Oba zastávají celou řadu funkcí v krajanských spolcích.

Velké vyznamenání, jehož se Zdeňkovi i jeho manželce Evelyn dostalo udělením řádu sv. Václava za jejich záslužnou činnost na krajanské lince, si oba opravdu zaslouží.

Jan Reban

NA VÁNOCE DO ČESKOSLOVENSKA

Odlety 12. a 20. prosince. Cena: Chicago-Praha \$740.00
New York-Praha \$595.00

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinčná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večerí, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tucson, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

BUS TOUR NA MILWAUKEE FOLK FAIR. Neděle 18. listopadu, cena \$17.50 včetně busu a rezervované vstupenky na odpolední představení národnostních skupin.

TUZEX, oblíbený dárek vašim drahým, pošlete včas než bude předvánoční nával.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace

312-749-1333 nebo 312-242-1512

Dále nabízíme zvláštní, velmi výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky z Evropy.

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečutské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strážl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

HOBBYIST SEEKS

„Pátek, Pearl Queen“ and/or original „Star concertina“, „Excelsior“ - Concert Grand accordion.

First - class condition essential. Send Descriptions, prices to E.J., P.O.Box 4840, Chicago, Ill. 60680. 312-927-1989.

Možno
objednat
i telefonem:
laskavě
a rychle
obsluha český
i anglicky

Chicago. — Podle posledních „minimálních“ odhadů je v Chicagu na 25 tisíc a v celých USA asi 350 tisíc lidí žijících na ulicích velkoměst - ve dne v noci za deště i krásného počasí, v létě i v zimě, protože nemají pravidelný příjem, aby si mohli najmout vhodný byt. Toto sice není nic ve srovnání s Indií, kde pouze v Kalkutě žije na ulicích 600 tisíc lidí, či s některými zeměmi jižní Ameriky, avšak tato skutečnost je trapná ve Spojených státech, které jsou považovány za bohatou a nepokrokovější zemi na světě. Pesimističtější odhady uvádějí pro celé Spojené státy až na dva miliony opuštěných, tuláků, cikánů, či „pouličních banů“. Jsou mezi nimi lidé vzdělání i analfabeti, zdraví i nemocní, dobří i darebáci, alkoholici, narkomani i tišší blázni. Většina jich má jakési malé příjmy; někteří prodávají po ulicích noviny, což jim vynesí 5 až 7 dolarů denně, jiní si naleznou občas menší práci, jiní opět obdrží oklikami menší veřejnou výpomoc. V Chicagu pouze asi 15 % pouličních lidí nemá žádný příjem a nevlastní skoro nic; to co mají, buď s sebou nosí v plastických pytlích, anebo to vozí ve starých, vyřazených vozítech z jednotkových obchodů. V Chicagu si v noci pouze asi 1.500 pouličních lidí může nalézt příležitost k noclehu v různých soukromých charitativních útulcích; ostatních 92 % musejí ilegálně spát ve starých opuštěných domech, v různých průchodech, na lavicích v parcích, či jinde pod širým nebem. Asi 44 % jich jí pouze jednou

denně či za dva dny. Ti, kteří mají nějaké příjmy, si mohou k jídlu něco koupit. Část jich obdrží teplé či chladné jídlo v soukromých rozdělovacích polévkách, anebo obdrží potraviny z vládních přebytků, avšak k tomu musejí mít trvalou adresu. Někteří dostanou tyto potraviny, nebo veřejnou výpomoc tím, že uvedou za své bydliště adresu svých známých, kteří jim to dovozí. Mnozí se stravují z lacíných neprodaných jídel, která prodávají zvláštní sběrný přebytek z jednotkových obchodů. Pohled na tyto lidi není příjemný: jsou špinaví, nečesaní, nemytí, zavšivení, zarostlí, oděni do starých, sešlých, špinavých oděvů, trpí kožními či jinými nemocemi, někdy jsou opilí, zvracejí, páchnou, a jejich pohled je zděšný a neklidný. Velká část z nich trpí mentálními problémy. Bylo vypočteno, že jejich život je průměrně o 20 až 30 let kratší než je život lidí žijících v normálních okolnostech. Ti, kterým nic neschází, se těchto lidí téměř štítí, a veřejná správa měst je ignoruje. Dobře smýšlející lidé mají obvykle za to, že tyto lidé žijí na ulicích proto, že si to sami vybrali, protože se jim takový způsob života líbí a je bavi a americká svoboda prý nedovoluje, aby se někdo tímto vyděděncům pleť do života. Pravdou ovšem je, že si to většina těchto lidí z nejrušnějších důvodů zavinila sama, ale i mezi nimi jsou výjimky. Někteří se do takové situace dostali nezaviněně, zvláštní shodou okolností, a když se nemají duševně oč a o koho opřít, do-

LETEM

SVĚTEM

dou někdy věci tak daleko, že se pak sami, bez něčí pomoci ze své tragické situace opravdu dostat nemohou. Privátní charita zatím na všechno nestačí, někteří o ni ani nestojí a tak ji ani nevyhledávají, a dělat pro tyhle lidi, neschopné postarat se samy o sebe, zvláštní vládní instituce to by vedlo k velikým podvodům a k byrokratickému rozkrádání. Nejučinnější by snad v USA bylo, kdyby místní úřady za určitých podmínek pomohly dobrovolným charitativním spolkům a institucím, které se snaží tyto lidi zachraňovat a vracet do normálního života, aby si mohli a uměli znovu pomáhat sami. - Dnes federální, státní a místní vlády sice přidávají nějaké peníze pro výpomoc lidem s nedostatečným příjmem, aby si mohli najmout byt, anebo jim rozdělují potraviny, avšak toto je jen jako kapka do moře; navíc pak úřady veřejné pomoci (Public Aid a General Aid) pomáhají pouze těm, kteří už něco mají. Některé obce bojují systematicky svým způsobem proti pouličním lidem; je jim zakázáno dlít na veřejných pozemcích; na území obce není dovoleno otevřít útulky či rozdělovny polévek, či potraviny; odpadky jsou postřikovány kyselinou, aby z nich tuláci nemohli nic vybrat. Obecní správy nechtějí mít nic s těmito lidmi, protože prý je nebezpečí, že by do obce přinesly nemoci a zločinnost. - Denní tisk, který přinesl zprávy

o tomto nepříjemném problému, (např. „Chicago Tribune“), musil uznat ve svých závěrečích, že v americké souvislosti je tento problém neřešitelný. Tito lidé nemohou nalézt práci, protože jim chybí kvalifikace, anebo jsou příliš starí, nemocní či zesláblí, mnozí trpí mentálními problémy, či jsou alkoholici. Mnozí jsou prakticky negramotní, avšak vyskytují se mezi nimi lidé s univerzitním vzděláním, se znalostí cizích řečí, ale z různých důvodů je trh práce buď nemůže asimilovat anebo dělat nechcejí. Pouze se mohou konat „sociologické studie“ o existenci a rozsahu tohoto problému, anebo na ně použít metod totalitních systémů, a to si zase Amerika prý nemůže dovolit. Ovšem znalci poměrů v SSSR a v satelitních komunistických státech poukazují na to, že ani komunistům se nepodařilo „vandráky“ vyhladit ze „socialistického ráje“ i když je vyhánějí z ulic velkoměst. A pak „vandrák“ je sociální zjev asi tak starý jako lidstvo samo a žádné dnešní mraveniště světových velkoměst jej není ušetřeno. V USA by se však snad dal tento problém také řešit, jen kdyby se zavedly osobní průkazy a povinná vojenská služba pro mladé, během níž by měli příležitost poopravit si svou výchovu ti, kteří ji nedostali doma a ničemu se nevyučili. Jenomže, který prozíravý politik a státník se v USA k

tému - pro Ameriku potřebným iniciativám odhodlá?

Washington. — Ve Washingtoně byl na návštěvě nový izraelský předseda Šimon Peres, který jednal s prezidentem Reaganem a členy US vlády o dvou předních izraelských problémech: 1) o zlepšení izraelské ekonomické situace; v Izraeli totiž letos bude roční inflace asi 400 %; 2) o odchodu izraelských vojáků z jižního Libanonu.

Bílý dům ochotně slíbil Izraeli, že Spojené státy jsou hotovy mu zvýšit svou ekonomickou výpomoc, zavede-li účinný program přímého šetření. Dne 10. října Peres vyprávěl při tiskové konferenci o podmínkách pro odchod izraelského okupačního vojska z Libanonu: izraelští vojáci by musili být nahrazeni rozšířenou mírovou armádou OSN, a na pohraničním území s Izraelem v Jižním Libanonu by si uchovávala své posíle jiholibanonská milice o 2.000 mužích, vycvičená v Izraeli. Jinak by prý nebylo možno účinně zajistit bezpečnost izraelských hranic a usídlostí v izraelském pohraničí. Odchod Izraele z Libanonu by se prý pak mohl udát velmi rychle, a mohl by začít za 6 či 9 měsíců. Izraelští ministři doma však byli tímto Peresovým povídáním překvapeni, a zejména pravicoví ministři varovali před upřílišeným optimismem. Dne 14. října pak Peres v Jeruzalémě po návratu ze Spojených států slíbil, že izraelská vláda připraví do 3 či 4 týdnů přesný plán pro odchod izraelských vojáků z Libanonu.

New York. — Salvadorský prezident Napoleon Duarte ve své řeči před Valným shromážděním OSN vyzval salvadorské marxistické guerillové vůdce k vyjednávání s jeho vládou o začlenění guerillů do procesu demokracie v Salvadoru jejich účastí na nových volbách. Navrhl, aby on sám se svými poradci se mohl za tím účelem setkat s delegáty guerillů v severosalvadorském městě La Palma, na území kontrolovaném guerillou, a to v pondělí 15. října. Všichni přítomní, včetně presidenta Duarteho, by se tam dostavili bez zbraní a bez jakékoli jiné ochrany; bezpečnost všech by byla zaručena. Na schůzi by rovněž byli pozváni zástupci světového tisku a církevní autority. Spojené státy přijaly nadšeně toto rozhodnutí

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokoju a ložnice;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošívaných dek a polštářů z husího prachového peří a daerou.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAR RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pančnera

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

presidenta Duarteho. Gueriloví vůdci v Mexico City po začátečním váhání rovněž nakonec odpovíděli na toto pozvání příznivě. Toto jejich rozhodnutí neudivuje, protože v přítomnosti salvadorské armády drží situaci pevně ve svých rukou a guerilové poznávají, že se s ní nemohou měřit. Proti Duarteovu rozhodnutí oslře protestovaly pravice „čtyř smrtí“, které obvinily Duarteho ze zrady a 12. října mu vyhrožovaly smrtí. Dne 14. října vrchní vůdce levicových guerilů Guillermo Ungo a Ruben Zamora přiletěli do Salvadoru, aby se zúčastnili schůze s prezidentem Duarteem, kterého mají doprovázet ministři obrany Eugenio Vides Casanova a tři blízcí poradci. Také tam mají být přítomni vojenští velitelé guerilů Cienfuegos a Villalobos. V pondělí pak ke schůzi v La Palma skutečně došlo v přítomnosti salvadorského arcibiskupa, a tak toho dne se nikde nestřílelo. Po čtyřhodinovém jednání se obě strany dohodly na tom, že se sejdou znovu a začnou o uzavření míru vyjednávat, když všichni guerilové dostanou amnestii.

Washington. — Státní tajemník George Shultz navštívil střední Ameriku. V Panamě se zúčastnil inaugurace nového prezidenta Nikolase Ardito Barletty, jehož zvolení prý bylo umožněno pouze různými volebními podvody. V Panamě se Shultz také setkal s vůdcem vojenské junty Nikaragvy Danielem Ortegou. Potom navštívil Salvador, kde se setkal s prezidentem Duarteem a zajel i do Mexika a Portorika, kde se chtěl setkat s papežem Janem Pavlem II., který tam zahájil Kolumbovy oslavy při své pastorační cestě. O cílech a výsledcích této cesty nebyly dosud podány téměř žádné zprávy. Mezinárodní nejvyšší soud v Haagu odložil na pozdější dobu rozhodnutí zda má pravomoc rozhodovat ve věci stížnosti Nikaragvy, že Spojené státy se dopouštějí ozbrojeného útoku proti Nikaragvě, protože pomáhají tamním guerilům. Spojené státy neuznávají jurisdikci tohoto soudu v této věci. Nikaragva podala svou stížnost proti Spojeným státům už 9. dubna 1984. Rozhodne-li se soud v Haagu o této věci jednat, potrvá to ještě několik let, než se dospěje k nějakému rozhodnutí. Žádná země také není povinna přijmout rozhodnutí tohoto soudu, když nejsou vynutitelná. President Reagan považuje nikaragvské guerily za „bojovníky za svobodu“ proti marxistickému totalitnímu re-

žimu sandinistické vlády Nikaragvy.

Amman. — Egyptský prezident Hosni Mubarak přiletěl 9. října do jordánského hlavního města; byla to první státní návštěva egyptského vládce do arabské země od r. 1979, kdy prezident Sadat byl ostracizován arabskými vládci kvůli podepsání míru s Izraelem. Dva týdny předtím Jordánsko obnovilo s Egyptem diplomatické vztahy. Král Hussein usiluje na Blízkém východě o utvoření nových spojení za účelem dosažení spravedlivého míru v této nebezpečné oblasti světa. Hussein při rozmluvě s Mubarakem obvinil Sýrii, že usiluje o hegemonii na Blízkém východě, a že svými machinacemi vytváří uvnitř organizace PLO různé sobě navzájem nepřátelské směry, aby byl odstraněn její předseda Yasser Arafat. Dne 10. října pak v Aqaba řekl, že prý Spojené státy ztratily kvůli svému stranění Izraeli důvěru arabského světa a vyslovil přání, aby i Sovětský svaz měl účast na jednáních o míru na Blízkém východě.

Zaragoza. — Papež Jan Pavel II. vykonal u příležitosti 500. výročí objevení Ameriky Kříštofem Kolumbem svou 24. apoštolskou cestu do ciziny; tato cesta byla pouze „blesková“. Dne 10. října přiletěl do španělského města Zaragoza, kam jej přišli přivítat španělský král Juan Carlos, královna Sofia a ministerský předseda Felipe Gonzalez. Hned 11. října odletěl směrem ke Karibskému moři. V Dominikánské republice řekl 12. října při svém krátkém kázání před 30.000 lidmi, že katolická církev se snaží snad víc než kdy předtím poskytovat širší podporu lidskému úsilí pro sociální spravedlnost a pro osvobození nemajetných mas. Měli uspět a nevyústit v novou nenávist a v otrockou nesvobodu, dílo ve prospěch chudých musí být skutečně pouze ve věrnosti s evangeliem, které zakazuje užívání metod nenávisti a násilí. Tím papež znovu odmítl „námluvy“ marxistů jihoamerickým „theologům osvobození“. Dušil o skutečné osvobození

chudých od bíd se tedy nesmí připojovat marxistická metoda třídního boje, která se neobejde bez policejní diktatury.

Londýn. — V noci na 12. října došlo v Grand Hotelu v jihoanglickém městě Brighton, kde právě byli ubytováni britská ministerská předsedkyně Thatcherová a členové její vlády, k silnému výbuchu bomby, kterým bylo zničeno šest vrchních poschodí hotelu. Thatcherová a její ministři a jiné významné politické osobnosti se tam účastnili výroční konvence konzervativní strany. Výbuchem byli zabiti čtyři lidé a zraněno jich bylo 30. Naštěstí lidé nebyli právě ve svých pokojích, ačkoliv byly 3 hodiny ráno; jinak by byl počet mrtvých daleko větší. Thatcherová a její ministři - kromě ministra průmyslu a obchodu Normana Tebbita, který byl kriticky zraněn - jen o vlas unikli pohromě. Hned 12. října teroristé IRA prohlásili, že nesou zodpovědnost za tento atentát, a že jeho cílem bylo usmrtit Thatcherovou a její vládu. IRA totiž chce činit nátlak na Británii, aby odešla ze Severního Irska. Policie vyslovila domněnku, že bomba - asi dvacetilibrová - byla už několik týdnů předtím uložena v hotelu pod podlahou, a byla načasovaná. Jiní však říkají, že bezpečnostní opatření v hotelu byla nedostatečná, a že policie nechávala vcházet do hotelu lidi nesoucí balíky a zavazadla bez jakékoliv prohlídky.

Londýn. — Anglikánský arcibiskup Dr. Robert Runcie 8. října při interview s londýnskými novinami „Times“ ostře kritizoval ekonomickou politiku Thatcherové. Vytkl jí, že přivodila zemi „rekordní nezaměstnanosti“, mnohým jejím občanům bídu a strach z budoucnosti, a že oběti nutně pro ekonomickou obrodu, musejí nosit na svých bedrech zejména chudí lidé, což je královská nespravedlnost. Počet nezaměstnaných se v Anglii od r. 1979 ztrojnásobil; dnes tam je 3.28 milionu lidí bez práce, neboli 13.6 % veškeré pracovní síly. Rovněž kritizoval vládu, že dosud nebyla schopna skončit stávkou uhelných horníků, která

trvá už skoro osm měsíců. Podle posledního průzkumu mínění však 43 % britských voličů souhlasí s ekonomickou politikou konzervativců a pouze 35 % jich souhlasí se Stranou práce.

Cape Canaveral. — Dne 11. října astronautka Kathy Sullivanová „kráčela ve vesmíru“; byla první US astronautkou, která vykonala tuto „akrobacii“. Spolu s astronautem Davidem Leestmou po tři hodiny prováděla v prostoru mimo letadlo různé práce, jichž má být později užito při zachraňování družic, jichž pohonné látky se vyčerpaly a které už nefungují. Sestrojení těchto družic stálo desítky milionů dolarů. Tak budou moci být v budoucnu zachraňovány družice, kroužící blízko nad zemí. - V týž den vědci a inženýři z Hughes Aircraft Co. v El Segundo, Calif., ze země přiblížili pomocí raket na palubě družic k zemskému povrchu dvě komunikační družice, které stály 35 milionů dolarů, umístěné letos v úmuru z vesmírového letadla na nesprávnou dráhu. Při letu do vesmíru příští měsíce bude učiněn pokus tyto dvě družice zachránit. - V sobotu 14. října letadlo Challenger pak bezvadně přistálo podle plánu na letišti Kennedyho vesmírového ústředí na Floridě.

Stockholm. — Švédská akademie literatury udělila 11. října Nobelovu cenu z literatury na r. 1984 českému básníku Jaroslavu Seifertovi, jehož

lyrika, nesená tématy lásky a naděje „poskytuje osvobozující obraz nezkrotitelnosti lidského ducha a mnohostrannosti člověka“; tím je její význam vše lidský. Ačkoliv komunistická vláda dlouho censurovala Seifertovy básně, nedávno s ním „uzavřela mír“ a ČTK při zprávě o udělení této pocty vynesla jeho „pozitivní postoj v boji člověka o sociální spravedlnost“. Seifert, dnes 83letý, je právě na ošetření v nemocnici; trpí slabostí srdce a cukrovkou. V mládí byl Seifert členem komunistické strany, avšak v r. 1929 ji opustil, protože ji považoval za „proti-intelektuální“ a nedemokratickou. V r. 1968 se Seifert připojil k čs. hnutí za osvobození, které bylo nakonec rozdraceno invazí sovětské armády. Pak se jeho spisy mohly šířit pouze v podzemí. Přátelé nazývají Seifertovy básně „skutečným hlasem lidu“.

Bagdád. — Po třítydenní přestávce 8. října irácká letadla napadla střelami „Exocet“ jižně od iráckého olejařského ostrova Khargu cisternovou loď, vlastněnou soukromým podnikatelem v Hongkongu; přitom bylo zabito šest členů posádky, včetně dvou britských důstojníků, a šest dalších bylo vážně popáleno. - Dne 14. října irácká letadla napadla ve střední části Perského zálivu fockou cisternovou loď s nákladem zkapařného zemního plynu a založila na ní požár. Posádka 33 mužů se zachránila na člunech, avšak je nebezpečí, že náklad lodi vybuchne.

OZNAMUJEME VŠEM KRAJANUM,
naši české a slovenské veřejnosti,
že jsme v Ciceru otevřeli novou restauraci

"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Vepřo, knedlo, zelo,
pivo jako křen,
guláš máme taky,
bar vždy otevřen.

Zastavte se, přesvědčte se,
přivíte své přátele!
Prvotřídní chutná jídla
LEVNÉ CENY.

Útulné prostředí.

Vaši hostitelé:

Máňa Vlková
kuchařka
&
z „Plaza Restaurant“

Mike KAZIL,
který nikdy
žádnou radost nezkládá!

Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.

☎ (312) 652-3555

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH ILLINOIS AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyčený sklenář u dědy a otce v Československu

SPORT

I. LIGA KOPANÉ

V ČESKOSLOVENSKU

7. kolo: Bohemians Praha – ZVL Žilina 2:1, Baník Ostrava – Slavia Praha 3:0, Petržalka Bratislava – Sparta Praha 2:1, Inter Bratislava – TJ Vítkovice 0:1, Lokomotiva Košice – Tatrán Prešov 2:2, Dukla Praha – Dukla Banská Bystrica 6:1, Spartak Trnava – RH Cheb 0:2, Sigma Olomouc – Slovan Bratislava 6:1.

Tabulka po 7. kole:

1. BOHEMIANS	8:5 12
2. OSTRAVA	14:4 12
3. SLAVIA	13:8 9
4. SPARTA	14:9 9
5. VÍTKOVICE	9:10 9
6. KOŠICE	12:11 8
7. B. BYSTRICA	13:12 8
8. DUKLA	21:12 7
9. CHEB	12:7 7
10. OLOMOUČ	12:12 7
11. ŽILINA	8:12 5
12. INTER	4:6 4
13. TRNAVA	4:10 4
14. PETRŽALKA	5:15 4
15. SLOVAN	8:26 4
16. PREŠOV	6:14 3

I. národní liga kopané

V ČESKOSLOVENSKU

Českomoravská skupina:

8. kolo: Zbrojovka Brno – VP

Frydek-Místek 3:0, SU Teplice – Mladá Boleslav 2:0, České Budějovice – VTJ Tábor 1:1, Poruba – Chomutov 0:0, Ústí nad Labem – Třinec 1:0, Hradec Králové – Xaverov Praha 3:1, Česká Lípa – Skoda Plzeň 2:2, Jablonec – Gottwaldov (Zlín) 3:2.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. BRNO	15:3 15
2. TEPLICE	18:5 14
3. Č. BUDĚJOVICE	11:5 11
4. CHOMUTOV	5:3 10
5. ML. BOLESLAV	9:10 9

Slovenská skupina:

9. kolo: Dunajská Streda – Poprad 2:0, Prievidza – Považská Bystrica 1:2, Trebišov – Trenčín 0:0, Plastika Nitra – Senica 2:1, Humenné – ZTS Košice 2:1, Martin – Levice 1:1, Michalovce – Dubnica 6:1, Puchov – Spišská Nová Ves 4:3.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. DUN. STRDA	17:3 15
2. POV. BYSTRICA	14:6 13
3. TREBIŠOV	14:5 12
4. NITRA	22:14 12
5. HUMENNÉ	13:11 11

KOPANÁ VE SVĚTĚ

EVROPSKÉ POHÁRY –

Odvetné I. kolo:

PMEZ: Sparta Praha – Valerengen Oslo (Norsko) 2:0. Branky: 42. min. Denk, 44. Straka. První zápas 3:3, Sparta

se stětna ve 2. kole s dánským Lyngby Kodaň. Další dvojice ve 2. kole: Juventus Turín – Grasshoppers Zürich, JFK Göteborg – SK Beveren, FC Liverpool – Benfica Lisabon, Panathinaikos Athény – FC Linfield, Girondins Bordeaux – Dynamo Bukurešť, Dynamo Berlín – Austria Vídeň, Levski – Spartak Sofia, Dněpr – Dnepropetrovsk.

PVP: Kuusysi Lathi (Finsko) – Inter Bratislava 0:0. První zápas 1:2, Inter postupuje do 2. kola, kde má za soupeře anglický FC Everton. Další dvojice ve 2. kole: FC Larissa – Servette Ženeva, Rapid Vídeň – Celtic Glasgow, AS Řím – FC Frexham, Bayern Mnichov – Trakia Plovdiv, Fortuna – Scitard – Wisla Krakov, Dynamo Draždany – FC Mety, Dynamo Moskva – Hamrun Spartans (Malta).

Pohár UEFA: Dukla Praha – Videoton Székesfehérvár (Maďarsko) 0:0. První zápas 0:1, Dukla je z další účasti vyřazena. Borussia Mönchengladbach (NSR) – Dukla Banská Bystrica 4:1. Branky: Rahn 3, Herbst – Targoš. První zápas 2:3, B. Bystrica je vyřazena. Apollon Limassol (Kypr) – Bohemians Praha 2:2. Branky: 5. Janečka – 60. Škoda, 75. Kenny, 81. Stylianou. První zápas 1:6, Bohemians ve 2. kole nastoupí proti Ajax Amsterdam. Další dvojice ve 2. kole: Inter Milán – Glasgow Rangers, Standard Lutych – FC Kolín nad Rýnem, Linzner ASK – Dundee United, PSV Eindhoven – Manchester United, AC Florencie – RSC Anderlecht, GC Bruggy – Tottenham Hotspur, FC Rijeka – Real Madrid, Queen's Park Rangers – Partizan Bělehrad, FC Sarajevo – FC Lion, Paříž ST Germain – Videoton Székesfehérvár, Universita – tea Craiova – Olympiakos Pireus.

Hamburger SV – CSKA Sofia, Lok. Lipsko – Spartak Moskva, Borussia Mönchengladbach – Widzew Łódź, Sporting Lisabon – Dynamo Minsk.

KVALIFIKACE PRO MS 1986 V MEXIKU

Severní a Střední Amerika (CONCACAF): USA – Holandské Antily 4:0. Branky: Skóre zahájil v 58. min. bývalý hráč české Sparty Chicago Angelo DiBernardo, nyní hráč New York Cosmos – 1:0, v 67. a 79. zvýšil Cocker na 3:0, v 84. Knapp – 4:0. První zápas 0:0, USA postupují do dalšího kola.

EVROPSKÁ KVALIFIKACE:

2. skupina: Portugalsko – Československo 2:1 (Oct. 14). K utkání se vrátíme v příštím vydání H.N. NSR ještě do bojů nezasáhla.

1. PORTUGALSKO	2 3:1 4
2. ŠVÉDSKO	2 4:1 2
3. ČESKOSLOVENSKO	1 1:2 0
4. MALTA	1 0:4 0

4. skupina: Lucembursko – Francie 0:4 (Oct. 13). NDR ještě do bojů nezasáhla.

1. FRANCIE	1 4:0 2
2.-3. JUGOSLÁVIE	1 1:1 1
2.-3. BULHARSKO	1 1:1 1
4. LUCEMBURSKO	1 0:4 0

6. skupina: Norsko – SSSR 1:0 (Oct. 10).

1.-3. ŠVÝCARSKO	1 1:0 2
1.-3. IRSKO	1 1:0 2
1.-3. DÁNSKO	1 1:0 2
4. NORSKO	2 1:2 2
5. SSSR	2 0:2 0

I. LIGA HOKEJE

V ČESKOSLOVENSKU

4. kolo: VSŽ Košice – TJ Gottwaldov (Zlín) 8:0, Dukla Jihlava – CHZ Litvínov 9:3, Motor České Budějovice –

Tesla Pardubice 2:1, Zetor Brno – Sparta Praha 4:0, Dukla Trenčín – TJ Vítkovice 4:5, Skoda Plzeň – Slovan Bratislava 4:2.

5. kolo: Litvínov – Košice 6:8, Sparta – Č. Budějovice 2:3, Pardubice – Jihlava 2:2, Gottwaldov – Bratislava 4:1, Vítkovice – Brno 2:1, Plzeň – Trenčín 4:4.

Tabulka po 5. kole:

1. KOŠICE	34:15 10
2. Č. BUDĚJOVICE	16:17 8
3. JIHLAVA	19:12 7
4. GOTTWALDOV	13:15 7
5. BRNO	12:9 5
6. TRENČÍN	12:17 4
7. PARDUBICE	13:15 4
8. PRAHA	12:15 4
9. VÍTKOVICE	15:21 4
10. PLZEŇ	15:19 3
11. BRATISLAVA	10:16 2
12. LITVÍN	22:32 2

POK

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRANIČÍ

FOTBALOVÉ NÁVSTĚVY

na letních olympijských hrách v Los Angeles předělily očekávání i zájem o ostatní disciplíny. Podle oficiálních čísel posledního výstisku „FIFA NEWS“ vidělo fotbalové zápasy 1.421.627 diváků, zatímco atletiku navštívilo 1.129.493 zájemců. Třetí košíkovou vidělo 386.093 a desáté plavání 131.123 diváků. Smekněte klobouk před fotbalem!

GRATULUJEME MANŽELŮM KRAUSOVÝM K ZLATÉ SVATBĚ

Jedním z významných dnů manželského soužití je radostné jubileum společné pouti životem. Dne 13. října se v plné svěžesti dožili své zlaté svatby naši milí manželé František a Olga Krausovi – (bydleli dříve v New Yorku – nyní na Floridě). Celý život věnovali nejen sobě, ale pracují v různých organizacích: v Sokole, v Československé církvi a Skautu. Hudebně nadaní a dělají také krásnou odbornou tiskařskou práci. Oba synové jsou ženatí, mají vzorné rodiny a udělali rodičům radost šesti vnoučaty. Krausovi jsou dobří lidé, kteří vždy rádi pomáhají a jejich kronika života je naplněná čestným uznáním, vážností a láskou u všech lidí, kteří je znají.

Rádi gratulujeme a tiskneme Vám ruce, abyste se ve zdraví dočkali ještě mnoha dalších výročí!

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 15. prosince 84: Vánoční skupinový let do Československa
- 30. prosince 84: Zájezd na Karibské ostrovy (s prožitím veselého Silvestra na krásné lodi)
- 11. února 85: Jamaica – 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína – 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě vás.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago, (312) 242-6110

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

(312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIAI

Trochu historie

Dopsal jsem
Dachovský deník

Miloš VÍTEK

V neděli 22. dubna 1945 je v tábore světečtí náhoda. Mluví se o zlomem německého odporu na všech frontách. Američané se spojili s Rusy ve středním Německu! Spojení mezi severním a jižním Německem je přerušeno.

A jine, ještě odvážnější, zprávy kolují táborem. Rozsvažor je označují za smyšlené. Teč několik málo, kteří na komande poslušněji cizinu, potvrdí vsak, že padl Ulm a Augsburg. V Mnichově i v městě Dachau byla nařízena evakuace SS do Tyrol.

V tábore je nedostatek potravin. Chleba je jenom na malo du. Nejistota, bude-li tábor vyklizen či nikoli, kadí nám radost ze vzdáleného hukotu fronty. Hovoří se o pochodu do Tyrol. Vybavují se nám obrazy hrůzy, jež poskytovaly podobné transporty, přilhané sem z tábora likvidovaných v zapadlém Německu. Odpoledne je nařízen soupis vězňů schopných transportu. Provádí se i v nemocnicích. SS pátí všechny listiny a kartoteky — svědeckví dvacítkové hrůzovlád — a připravuje nakvap zavazadla a vozidla k odjezdu.

V pondělí 23. dubna jsou raportfuehrer Ruppert a vernehmungsfuehrer Bach při práci a útluží pomocí svých denunciantů uvolněnou morálku. Příděl chleba nám byl snižen z 1/8 na 1/10 bochníku. Všechna komanda mají být stažena do tábora. V třináct hodin je dán rozkaz k evakuaci židů. Všichni bez výjimky mají pochodovat na appellplatz. Nemocní a slabí leží na zemi. Nemohou vydržet námahu dlouhého stání. Nastává chladna a větrná noc, kterou židé musí strávit venku.

V úterý 24. dubna ráno je na táborovém náměstí 60 mrtvých. K deváté hodině jsou židé nahánáni do železničních vagonů před hlavní branou. Slabosti se sotva vlekou. Ježto není lokomotivy, jsou vozy uzavřeny, a nešťastníci ponecháni bez chleba a vody svému osudu.

Poplašné zprávy o jednání s Mezinárodním červeným křížem vzrušují mysl: prý má převzít správu tábora a odevzdat jej Američanům tak jako Buchenwald. Napětí roste, vybičované nervy vězňů povolují, vzmalta se chaos, prozvěci strhnout celý tábor do zahruby — kulometry a minometry jsou namířeny proti nám. To v tábore ještě nikdo netuší, že z rozkazu Himmlerova má být

vyvražďeno 40.000 vězňů.

V posledních hodinách středních 25. dubna dožívají se zklamání všichni, kdo věřili v úmluvu s Červeným křížem. S transporty se má neprodleně započít. Pracuje se horečně na statistice vězňů podle národností. Mezitím docházejí do tábora vězňové ve zbledlém stavu. Jsou sem hnáni z jiných táborů. Jsou to zbytky velkých transportů internovaných, kteří se vlacemi jako fantomy po appellplatzu a po lagerstrasse a padají vyčerpaním. Kdo na těchto cestách hladu a žízně klesl, byl zastřelen nebo ubit. Vězňové vypravují o svých utrapiích, jak surově s nimi bylo zachazeno. Něco podobného čeka tedy i náš tábor, jehož vězňové jsou zeslablí nemocí, dlouholetou zadržovaností a jsou nedostatečně oděni. Hladomor a skvrnitý tyfus, jímž podleho tohoto roku už na 15.000 obětí, stále ještě řadí. Na odtransportování vlaky není ani pomyslen. Vzdáv těch několik vagonů s naloženými židy stopí stále ještě nehnuté před táborem.

Ve čtvrtek 26. dubna stojí celý tábor na táborovém náměstí s nejnutnějšími zavazadly. „Všechno, co může na nohy“, je rozděleno podle národností. Složky se hroší slabostí. K transportu nastoupilo totiž i mnoho nemocných. Všichni počítají s bestialností SS a bojí se v tábore zůstat. Němci a ruští spoluvězňové mají být evakuováni první. My půjdeme zítra nebo pozítří. Naše naděje v neproveditelnost osudného transportu a v předání tábora Američanům je zvyšována stále zřetelnější kanonádou a četnými nálety. Spojenci jsou jistě již informováni a evakuaci zabrání! Nepochybujeme o tom, že koncentrační tábor Dachau je středem jejich i světové pozornosti. Němci a Rusové zůstávají na náměstí, my ostatní se vracíme do baráků. Zisk bytí i jediného dne může znamenat záchranu.

Je pátek 27. dubna. Jsme pod dojmem odchodu prvního transportu německých a ruských věz-

ňů. Zbylí židé byli prý hnáni s nimi. Mají pochodovat do Tyrol osm dní. Jiní říkají, že jenom do blízkého Rosenheimu. Je vydán rozkaz k novému nastupu celého tábora, se vším co máme a co chceme vzít si sebou. Máme za to, že jde o přípravu druhého transportu. Ulehčilo se nám, když nás ujistili, že jsou hledáni jen Němci a Rusové, jichž se vyhnulo mnoho prvnímu transportu a poschovávalo se po tábore. Další den odkladu! A frontu je slyšet blíže.

Branou prochází 1.500 vězňů z Buchenwaldu. Po třech nedělích dorazili do Dachau ve strašném stavu. Vychrtlí, otřímají, umozí s neoseřfénnými ranami a flegmónami po tele. Pruvod hrůzy se ubírá do prostranství za nemocnicí. Rusové, Francouzi a Poláci s dojetím nám hří, jak byli poškození, vzdor odporu esesáků, českým obyvatelstvem při průjezdu Čechami, zvláště v Plzni. „Mnohé z nás to zachránilo“ dodávají. „Poděkujte jim za nás, vrátíte-li se domů“.

Olověná clona mračen se protluče, blesky, hrom a prudký liják zvyšují účinek fantastické podivné na nepopsatelnou bídu. Několik set mrtvých leží na prostranství za nemocnicí.

Je nám zpočátku nepochopitelné, proč se palba k večeru vzdaluje. Brzo se však dovidáme o velkém obchvatu Mnichova a o přetnutí komunikací jižním směrem. To by znamenalo znemožnění další evakuace. V noci dochází do tábora ještě transport vyčerpaných žen s malými dětmi. Ženy jsou hosé, mají otekly nohy, ztrhané rysy, rozedrané šaty.

Celou noc na sobotu 28. dubna se ozývají sirény, následují prudké detonace, baráky se ořasají. Rozeznáváme palbu z tankových děl, letecká činnost se stupňuje. Kolem deváté hodiny ráno, po dlouhém pronikavém alarmu, se rozpoutává peklo zbraní pozemních i leteckých. Ustupující trény německé armády projíždějí Plantážemi. Po několika hodinách střelba se vzdaluje. Byl nápor Američanů

zastaven či pronikají jejich pancéře po průlomu německé zachytne linie dale na Mnichov? Nikdo z nás neusnává.

V noci se schází Mezinárodní výbor vězňů (International Prisoners Committee), který se ustavil před týdnem. Vyrstl z ilegální činnosti, aby celý tábor byl sjednocen a připraven: v případě hromadné evakuace esesmani měli být odzbrojeni, aby vězňům byl umožněn útek k americké armádě. V případě předání tábora, budou učiněna opatření, aby byl zachován klid a pořádek, a aby tábor byl zasobován. V tomto smyslu je stylizována vyhláška, vydaná příštího dne. Z osob požívajících důvěry jsou vytvořeny národní výbory, které delegují své zástupce do Mezinárodního výboru vězňů jako nepysšho táborového orgánu. Jeho hlavou je Patrick O'Leary (plukovník Albert Guersse), místopředsedy jsou ruský generál Michajlov a Belgičan Hanlot. Z kamarádů, kteří pomáhali jiným v těžkých dobaech, byl ustanoven náš český národní výbor.

Po rozblesknutí neděle 29. dubna 1945 se šíří bleskem zpráva, že na jourhause a dal kolem tábora vlají bílé prapory. To znamená předání tábora bez boje, naši záchranu! Část posádky SS opustila v noci baráky. Bylo nařízeno rychle odstranění hromad mrtvol, kupřech se za nemocnicí.

Na hlídkových věžích jsou však pojednom strážce posíleny ozbrojenými esesmany. Zbyla posádka volí raději boj nežli by kapitulovala. Nebezpečný závěr! Bitva o tábor se rozpoutává a je zvláště prudká v jihozápadní a v západní části tábora. Američané čisti komplex správních budov, boj se přenáší k věžím a do pásma kolem ostnatého drátu. Sparujeme první americké vojáky! Zčekají hněda odporu. SS střílí ze všech věží. Krátce nato se vzdává. Na věži B zdvihli esesmani ruce. Jeden však sahá po pistoli. Je vzápětí odstřelen. Podobné případy se opakují i na jiných místech. V rukou vězňů

se objevují zbraně, usnadňují práci Američanům.

V 17 hodin 15 minut vstupuje první americký voják do tábora a s ním reportérka ve vojenském stejnokroji. Pak lékařka. To už se hlnou vězňové k vstupní braně, vítají Američany a zvedají je na ramena. Americká, francouzská, polská, československá a jiné vlajky jsou vztyčovány. Vězňů se zmocňuje dojetí. Obpínají se. Ženy za mřížemi v oknech plačou. Kolem zni ještě stekot kulometů a nad našimi hlavami svíští naboje. Jeden zasahuje kamaráda. Polaka E. cona

Američané nám přinášejí smutnou zprávu o osudu evakuovaných ruských, německých a židovských spoluvězňů. Bylo jich 6.700, a byli na cestě ke Starnberskému jezeru postřeleni pro silných stropních puškami. Jenom menší částí se podařilo utéci. Šlo o Himmlerův rozkaz. Jeho další prováděm znemožnil.

Američané urychleným pochodem na tábor, který byl osvobozen na rozkaz Eisenhowerův speciálním jednotkami o dva dny dříve, než bylo původně určeno. Epovstání evdního obyvatelstva v městě Dachau a vojenský puť v Mnichově byly významné pro naši záchranu. Stejně tak důležitá byla činnost Mezinárodního výboru vězňů.

Dlouholetá nejistota, přezijeme-li hrůzy tábora a války, se razem změnila v radostnou jistotu. Vybavuje se mi všechna naše uplynulá bída a ponižení, nemohu stále věřit, že jsme osvobozeni a že se vrátíme do našeho vlasti k svým drahým, s nimiž se mnohý z nás v duchu tolikrát již loučil.

Pocit vděčnosti k těm skromným usměvavým mladistvým americkým vojákům si mne podmaňuje. Nemohu se ubránit slzám, když vidím před sebou jednoho zastřeleného. Jedna z nesčetných obětí, jež nastolují v Evropě opět lidstva, ruší otroctví a vracejí lidem svobodu!

V hlubokém pohnutí, oslnění a úžasli, prožíváme velikost této chvilky...

„Proměny“

STANLEY STAWSKI
DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

Pěkné posezení najdete v příjemném prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNÍ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Kostelík, kde se vdávala matka

(Pokračování ze str. 5)

tím, jako bych pil. V jeho vyzněním vnitřku spatřil jsem svou zkarikovanou tvář jako ve vydušeném zrcadle.

Čeho jsem se to však v té chvíli napil z prázdného kalicha?

Trochu světla a trochu noci. Trochu tajemství, trochu naděje, víry, lásky? Bůhsud'.

Možná že to tajemství mam dosud na jazyku a celý život jsem se je marně pokoušel vyslovit. Nevím.

Když jsem však kalich uložil a ulehl, dlouho jsem nemohl usnout. Čtil jsem srdce až v hrdle.

Asi před dvaceti lety vydal jsem sbírku básní, pro kterou

dlouho hledal jsem titul. Když Ladislav Fikar přečetl rukopis, napsal na titulní list jediné a prosté slovo: Maminka. A tak také knížka vyšla. Jsem přesvědčen, že to byl spis tento titul než literární kvality, které této knížce pomohly k úspěchu.

Kdekdo se domýšlel, že jsem ve verších jaksi zpodobnil beze zbytku svou vlastní maminku. No ano, jistě! Stojím-li však dnes nad urnami svých rodičů, musím přiznat, že jsem měl spíše rád svého otce. Otec mi byl bližší ustrojením povahy. No samozřejmě měl jsem rád svou matku, ale přistihuji se v myšlenkách, že to byla spíš lítost nad jejím přehorlým osudem. Vřavíte, že cesty, jimiž projde myšlenka básně třeba prostě, srozumitelně a jasně, mohou

být nesmírně složité, nerosrozumitelné i temné.

Ano, tak tomu bývá.

Konečně se mi podařilo jedné letní neděle odpoledne vystoupit po starých schodech, zřejmě už jen pramálo šlapaných, ke kostelíku v Mimicích. Mezi skvírami schodů rostl plevel a bujná tráva. Kostelík je obehnan nízkou zdí. Býval tam kdysi hřbitov. Dnes tam roste věžatá tráva a z hrobů srovnaných se zemí zůstalo jen to ticho. Kostelík byl bohužel zavřen. Nablíždil jsem dovnitř zasklenými dveřmi a spatřil jsem tam jen chudobu. Bylo toho tam jen málo. A skla oken byla uprášena, že i ta chudoba se zdála chudobnější a opuštěnější, než patrně ve skutečnosti byla.

šikanování těch studentů, kteří otevřeně vyjadřují své národní pocity. 21letý dělník Alar Kume byl v prosinci 1981 poslán do pracovního tábora zato, že chtěl uprchnout do Norska. Od ledna 1982 si odpykával trest ve vězení v Murmaňsku a nyní je zadržován na speciální psychiatrické klinice v Leningradu.

Tři případy estonských politických vězňů

Francouzská sekce Amnesty International upozornila u příležitosti Dne litevských politických vězňů - 22. září - na tři případy uvězněných Estonců, které si vzaly na starost francouzská humanitní organizace. Ornitolog Mark Niklus byl v červnu 1981 už po druhé odsouzen k deseti letům pracovního tábora a k pěti rokům vyhnanství. V březnu letošního roku vyhlásil protestní hladovku, aby tím dosáhl práva hovořit při návštěvách se svou matkou estonsky a nikoliv ruský. 21letý Alan Sepp, student technického učiliště v Talinu byl v r. 1981 odsouzen ke 4 letům pracovního tábora za údajné chuligánství. Právým důvodem jeho zatčení byla účast na studentské mírové demonstraci, protestující proti

HLEDÁME
PRVOTŘÍDNÍHO FRF.
ZÁŘE, zkušeného soustružníka a spolehlivého pomocného dělníka, pro různé práce ve skladišti a v dílně, který má vrozený smysl organizační, dovede vycházet s lidmi a je přesný v ducházce i v rozvržené práci. **PLAT** podle výkonnosti a zkušenosti. Znalost angličtiny není pro začátek nutná. Volejte od 8 hod. ráno do 5 hod. odpo: ☎ 437-6808 a ptejte se na „Johna“.

DULEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

PAMĚTNÍ KNIHA o loňském posvěcení České kaple Matky Boží Svatohostýnské k uctění sv. Jana Nep. Neumanna z Prachatic v Národní mariánské svatyni Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Washingtonu D.C., na jejíž stavbě se vděčně podíleli všichni naše krajanské generace - JIŽ VYŠLA.

Má název „THE CZECH NATIONAL CHAPEL IN WASHINGTON D.C.“ Je celobarevná s mnoha krásnými fotografiemi, které zůstanou historické a každý, kdo se posvěcení naší kaple zúčastnil, či kdo se o ni živě zajímá a nemohl vloni do Washingtonu přijet, by ji měl mít ve své knihovně.

Její cena US \$6.00 (šest) kromě poštovného.

Není k dostání v obchodech, je nutno si ji objednat přímo na adrese:

Msgr. Ludvík NĚMEC
Chestnut Hill College
9601, Germantown Ave.

CHESTNUT HILL, PA. 19118, USA

S objednávkou si nutno pospíšet, na skladě je už jen omezený počet zbývajících výtisků.

Kdo ji máte, doporučte ji laskavě svým známým a přátelům.

Mládež Moravské kulturní společnosti

20. VÝROČÍ MORAVSKÉ KULTURNÍ SPOLEČNOSTI

Moravská kulturní společnost pořádá svůj 20. Československý

Brookfield - (3907 Prairie Av. enue, Brookfield, IL), na který srdečně zve celou naši krajskou veřejnost.

Začátek je v 7:00 hod. večer a program začíná v 8:00 hod. Vstupné je \$5.00. Lístky jsou v předprodeji u členů MKS, a u pokladny. Návštěvníci v národních krojích platí jen \$2.50. Pro rezervace volejte Jane Štěrba ☎ 788-1967, anebo Frances Zebig ☎ 246-3194.

K tanci hude vyhrávat známá hudba „Veselá Kapela“ George Pichy. Doufáme, že o půlnoci si s námi zatančíte besedu!

Je připraven krásný program; předvedou jej členové Moravské kulturní společnosti v národních krojích. Mládež se

pochlubí tím, co dovede, a naše děti vám zatančí libivé tanečky. Rovněž starší členové vám předvedou známé tradiční národní tance. Pohostinsky vystoupí národní krojový ples v sobotu 27. října 1984 v sokolovně kroužku U.M.S.

Domácí kuchyně bude otevřená od 7 hodin večer. Pochutnate si na svičkové, drátkové polévce, chlebičkách

nebo parcích a domácím pečivu. Při oslavě 20. výročí naší Moravské kulturní společnosti je pořádána loterie, v níž můžete vyhrát „Microwave oven“.

Vylosování bude po půlnoci.

Poznamenejte si ve svých kalendářích datum 27. října a přijďte se s námi pobavit, pověsit si a zatančit si na Československém národním krojovaném plese MKS v sále sokolovny Brookfield.

Na shledanou s vámi se všemi se těší pořádající výbor

MKS.

Hledáme

starší trpělivou a laskavou paní, (vdovu, rozvedenou či i mladší s dítětem, která hledá domov) k naší české babičce v Chicagu. Bydlet u ní, nakupovat, vařit a snadný úklid.

Vážné zájemkyně volejte během dne o další informace k dohodnutí si schůzky:

☎ 771-6665, nebo ☎ 656-7788.

HLEDÁ VÁŽNÉ SEZNÁMENÍ

„Český lékař, 53 let z New Yorku, hledá bezdětnou ženu do 40 let za účelem založení rodiny s dětmi.“

Pište na značku
„Spokojený domov“
do našeho listu.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 184-0106

DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Přijďte nás laskavě podpořit
i na letošní „Folk Fair“

Klub Domov z NSCK

Koncert české hudby v kulturním domě Sokola Detroit

V neděli 28. října 1984 uspořádá Ohlasiční výbor ČSNRA odpolední koncert české hudby v rámci 66. výročí vyhlášení samostatnosti ČR.

Privítáme mezi nás br. Luboše Hromádku s jeho 26 členným souborem dechové kapely „Staročeská dechovka“ Sokola Cleveland.

Na pořadu bude hudba Františka Kmocha a jiné národní písně a pochody v hudební úpravě Jana Chromce a několik klasických skladeb. Předehra k opeře „Prodaná nevěsta“ od Bedřicha Smetany, „Humoreska“ a „pražské valčíky“ od Antonína Dvořáka, „Poem“ ze „Selanky v podvečer“ od Zdeňka Fibicha, pod taktovkou br. Luboše Hromádky.

Jako sólista na klavír vystoupí Gita Beginová v přednesu skladeb Antonína Dvořáka.

Stejně jako vloni tak i letos zatančí taneční skupina z Owosso, národní tance. Oslavy a „Koncert české hudby“ se budou konat v neděli 28. října ve 2 hod. odpoledne v kulturním domě Sokola Detroit.

Zveme tímto celou československou veřejnost a naše americké přátele z Detroitu a okolí k oslavám tohoto výročí k pobavení a poslechu naší krásné národní hudby v podání „Staročeské dechovky“ z Clevelandu, Ohio.

Na shledanou v kulturním domě Sokola Detroit, 23600 West Warren, Dearborn Hts., Michigan 48127.

Za vaši podporu vám předem srdečně děkujeme.

Marie Samšíňáková, tajemnice

„WRITING IN CHICAGO“ IS THE FOCUS OF DISCUSSION ON „CONVERSATIONS WITH THE CHANCELLOR“ THURSDAY, NOVEMBER 8, 1984 at 10:30 P.M. ON CHANNEL 20 WYCC-TV

Dr. Salvatore G. Rotella, Chancellor of the City Colleges of Chicago, interviews Dr. Bernard Rodgers, Critic, City Colleges of Chicago and Ms. Maxime Chernoff, Poet, Truman College.

„The discussion will focus on writing in Chicago,” according to Elynn Chaplik, General Manager of Channel 20.

„Conversations With The Chancellor” is a weekly interview series which focuses on local and national issues and features individuals from the City of Chicago and the City Colleges of Chicago who are in some way contributing to the city's economic, educational and cultural development.

Channel 20, a PBS affiliate, requires no subscription fees or cable hook-up. Anyone with a UHF-television antenna can tune in to WYCC-TV.

GET READY FOR THANKSGIVING AND HELP THE GIRL SCOUTS, TOO

The Girl Scouts of Chicago and Jewel Food Stores are sponsoring Shop and Share Days on November 12, 13 and 14, 1984 at all Chicagoland Jewel Food Stores.

All interested participants can call the Girl Scout office to obtain certificates to use at their neighborhood store. Jewel will donate five percent of all purchases totaled on the certificates to the Girl Scouts of Chicago.

All Thanksgiving or family purchases can be used toward the Shop and Share program. To obtain certificates and further information, call 435-5500.

Dear Friends:

The Czech Guild of the Holy Family Home, takes great pleasure in announcing that it's 19th Annual „NIGHT IN OLD BOHEMIA” will be held at Our Lady of Lourdes Auditorium, 3398 East 55th Street, Cleveland, Ohio, at 6 P.M. Sunday, November 11, 1984.

Audience participation, with the „Old Style Bohemian Brass Band” of Sokol Greater Cleveland, playing the familiar Czech songs will follow the dinner and entertainment program. The menu this year will be the traditional roast Pork with dumplings and sauerkraut.

The purpose of the „Night in old Bohemia” is not only to raise funds for the Holy Family (Cancer) Home, but to salute our beloved Dominican Sisters for their spirit of compassion and their service to humanity, that the Dominican Sisters perform with dedication and love for over two decades.

Dear friends, we once again solicit your cooperation in a cause that reflects so much credibility on the Czech community of this area and all friends of the Holy Family Home, and has enabled the Czech Guild to truly represent, culturally and financially, your dedication to this most worthy cause.

Your donations reflect the continuing support by the Czech community of Greater Cleveland and is a tribute to its desire and willingness to help financially the Holy Family Home, that radiates with warmth and love.

Since the „Night in old Bohemia” is always sold out, please, get your reservation in early. Dinner \$15.00 per person.

Patron listing:
Diamond Patron \$100.00
Golden Patron \$50.00
Silver Patron \$25.00
Patron \$10.00

Sponsors...
For Dinner reservation and Patron listing please contact:

Jarmila Hromadka, 6203 Lafayette Blvd., Independence, Ohio 44131, 524-9735

Very truly yours,
Lubomir „Lu” Hromadka,
President

19th ANNUAL „NIGHT IN OLD BOHEMIA”

Coming up on Sunday, November 11th at 6 p.m., is the 19th annual affair which has enabled the sponsoring organization, the Czech Guild of Holy Family Cancer Home to give over \$105,000.00 in the Guild's relatively short existence, to the Dominican Sisters toward the support of the Home.

The „Dinner-Entertainment Extravaganza” will again take place at Our Lady of Lourdes Auditorium, 3398 East 55th Street, Cleveland, Ohio.

Charming the audience will be Jill Hayman well known professional actress-singer, David Hladik, popular baritone, pianist Chris Rybak and trio of Czech girls, Jirina Drobny, Ma-

rian Peterka and Marge Juba. The 26 member „Old Style Bohemian Brass Band” of Sokol Greater Cleveland, conducted by Lubomir „Lu” Hromadka, the Guild President, will play the familiar old Czech melodies with the audience participation.

The dinner this year will be the traditional Roast Pork with dumplings and sauerkraut and will be served by a colorful group of 30 Sokol Greater Cleveland Folk Dancers. Dinner is \$15.00 per person.

Dinner reservations and donations are being accepted by the Guild Secretary and Ticket Chairman:

Jarmila Hromadka, 6203 Lafayette Blvd., Independence, Ohio 44131 524-9735.
Czech Guild

ON NOVEMBER 6th

VOTE FOR OUR FRIEND IN THE
SENATE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE

VOTE FOR EXPERIENCE
VOTE FOR

CHARLES H. PERCY

Authorized and paid for by „Americans by Choice Committee”. Anna Faltus, Treasurer

CLEVELAND'S KARLIN HALL

AUCTION FRIDAY - OCTOBER 26, 1984

THIS BENEFIT AUCTION WILL BE HOSTED BY THE KARLIN CLUB BOARD OF DIRECTORS AND ALL MONIES COLLECTED WILL GO INTO THE BUILDING FUND.

WE WILL SELL BY AUCTION TO THE HIGHEST BIDDER - HOME MADE BAKERY, TOYS, JEWELRY, RECORDS, TOOLS, COSMETICS, LAMPS, SOCKS, APPLIANCES, CAN GOODS, CANDY, FIGURINES AND MUCH MUCH MORE MISC.

Items sold will be NEW or USED but not abused.

MANY XMAS TOYS AT BARGAIN PRICES.
A FUN NITE FOR THE WHOLE FAMILY AND FRIENDS.

FREE COFFEE AND DONUTS!

IF YOU HAVE DONATIONS, CALL

JOE BENO 524-4136

FRANK SOUKUP 663-8944

Doors open at 6:00 P.M.

AUCTION STARTS 7:00 P.M.

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700

4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

The Ethnic American and His Role in American Society

by Ronald Reagan

The ethnic American has been called the „invisible man” of American society. Too often government and the media treat ethnics as if they did not exist except every two or four years when politicians, with their „election year” mentality, pay ritual tribute to them. Then, after the election is over, the concerns and values of the ethnics are forgotten.

The time has come to stop this treatment of American ethnics. The condescending election year pat on the head and praise for past ethnic contributions and the failure to deal with present concerns must cease and the „invisible man” be given proper recognition as an operating force in governmental policy.

At the heart of the ethnic experience is not only a love of national heritage but a love of and devotion to values that have given this nation a kind of resiliency and strenght it otherwise would not have. Love of family, willingness to work, a sense of community in neighborhoods and an unashamed belief in the American dream of material well-being guided by a love of God are the values that exist in every ethnic community. Ethnic Americans have also consistently reminded our nation when it has been fashionable among our policy makers to down-play Soviet tyranny that the brutal facts of Communism do exist. They know from experience and sevre therefore as a national conscience.

Yes, we must not only honor the heritage and cultural traditions of ethnic Americans but listen to them when they tell us what Communist tyranny is. We must recognize the values that bind all Americans into a „community of values” and make these values the central, operating force in governmental policy. The ethnic American must not only be seen but heard in the councils of government as a shaper of its policies.

The Republican Party must represent the values that Ethnic Americans represent. I believe that this special perspective on values that cut across party lines can play a leading role — with emphasis on leading — in the formulation of Republican Party policy.

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadette

(Pokračování z min. čísla)

„Škoda, že jste neviděla, jak Lurdy ted' vypadají, ctihodná sestro! To byste, panečku, koukala! Jsou tam velké obchody, kde se dostanou koupit sošky Panny Marie, svíčky, pohárky na pití, růžence všech velikostí a také váš obraz, ctihodná sestro. Vašich brázů je tolik, ctihodná sestro, že je lze dostat už za dva sous.”

„Za víc také nestojím,” prohlásí krátce Bernadetta.

Bouriette se ulekne! Domnívá se, že se jako Antoninův vyslanec dopustil chybného kroku:

„Jsou také drahé vaše podobizny, ctihodná sestro: až za dva franky padesát, ty jsou velké barevné...”

Bernadetta hledí k zemi. Tato chvála se přiči její pokoře, I myslí si, proč ten člověk už nemluví? Ale Ludvík Bouriette, kameník, není Antonín Nicolau. Nepozná nic. Rozplývá se v sním nadšení:

„Celé knihy o vás si mohou koupit lidé, kteří umějí číst, ctihodná sestro. V nich stojí přesně napsáno, jak to tehdy bylo.”

Bernadetta křečovitě sepne prsty, jak je jejím zvykem ve chvílích trýzně. Ale Bourietta, který se domnívá, že jménem svého patrona činí radost srdci obdivované dívky, nic nezadrží:

„Chťeji postavit panorama, v němž bude celá historie massabielská vymalována. Bude se jmenovat 'Panorama Bernadetty Soubirousové'.”

Matka Imbertová pozoruje, jak je tato řeč nemilá Bernadettě, proto povstala a praví vlídně; „Milá sestro Marie Bernardo, vaši hosté si jistě budou chtít prohlédnouti naši krásnou kapli. Budou-li si přát zhlédnouti vaše výšivky, s klidem je ukažte. Sestra Marie Bernarda má totiž výjimečně obratné ruce, dámy a pánové. Později vám bude jistě milé popovídat si s příbuznými o samotě. Samozřejmě, že můžete paní sestru i paní tetu zavést do své cely.”

Bernadetta jednotvárným hlasem vysvětluje, dělající hostům průvodkyní po klášteře a upozorňující na všechny pozoruhodnosti, které se obvykle v neděli ukazují návštěvníkům. V Lurdech už slyšeli o jejích výšivkách. Antonie Peyretová, umělkyně jehly, naléhá ze všech nejvíc, aby jí Bernadetta některé z nich ukázala. Teprve po dlouhém přemlouvání a zřejmě nerada rozprosí Bernadetta v sakristii na stůl několik výšivek.

„Ale to je krása!” žasne Peyretová poněkud zmatena. „Co vy, sestro, dokážete! To jste vyšívala podle předlohy?”

„Ne, slečno,” praví lhostejně Bernadetta. „Na takové věci není ani předloh.”

„Ty zářačné ptáky, květiny, zvířata a ostatní vzory malujete z hlavy?”

„Ano, slečno.”

„Věděla jsem odjakživa, co ve vaší hlavince vězí, ctihodná sestro,” pokývne hlavou Peyretová, která by všem lidem ráda namluvila, že je objevitelkou lurdské visionářky.

„Vida — a já nevím dodnes, co v té hlavice vězí,” usměje se žertovně matka Vauzousové, která v tom okamžiku se vynořila ve dveřích kaple.

„Jaká práce!” chválí zkušena švadlena. „Jaké vypracování! Vám, jak se zdá, není nic za těžko, ctihodná sestro. Čeho se dotknete, vše se vám daří.”

„Nu, to mě náhodou stálo hodně práce, slečno Peyretová,” hájí se Bernadetta.

Tajemník Courreges, pravý uředník svého mistra, vrtí hlavou: „Kdybychom některé z těchto věcí nabídli na prodej v některém z našich velikých obchodů s posvátnými předměty — stovky by se na nich vydělaly.”

„Ach ne!” řekne rychle Bernadetta. „To je pouze pro náš klášter.” A rychle věci skládá.

Později vede tety a Marii po schodech do své cely. Čtyři lidé, mezi nimi hrnatá Bernarda Casterotová, zaplní světničku tak, že nezbývá takřka místa.

„Zde tedy žiješ, milé dítě?” ptá se teta Bernarda.

„Ano, zde žiji, když se modlím, když rozjímám nebo sním.”

„Je vidět, že se víc modlíš a rozjímáš a méně jíš, drahé dítě,” podotkne orádk, který se tak snadno jako ostatní nevzdává bývalé převahy.

„Jíme v klášteře velmi dobře,” ujišťuje ji Bernadetta. „A mně chutná znamenitě.”

Casterotová však jejímu tvrzení nevěří. Zavrtí hlavou a praví: „Měla by ses lépe živit, dítě. Promluví o tom s paní

představenou. Jako tvá kmotra a zástupkyně nebožky matky si to smím dovořit. Dávej na sebe pozor, děvče! Casterotovi mají sice — nehledíc k neštěstí s tvou matkou — zdravý kořen, ale na rodinu tvého otce bych mnoho nesázela...”

Bernadetta přitáhne k sobě Marii, která zhrubla a která stojí po celý čas nesměle stranou:

„Od tebe, sestro, jsem ještě ani slovíčka nezaslechla.”

„Co bych o sobě mohla povídat, Bernadetto. Jsem prostá peka.”

„Tatínek říkal, žeš št'astná.”

„Št'astná,” zasměje se Marie. „Když máme co jíst, když se vydaří žně, když jsme všichni zdraví a ne zrovna nešťastní — jsme št'astní. Děti taky mám, tři, a čtvrté je na cestě.”

„A přesto jsi přišla za mnou, sestřičko.”

„My, selské ženy, pracujeme až do poslední chvíle. Někdeho št'ouchance se nelekám; byla to báječná cesta. A co je hlavní — viděla jsem tebe!”

„Vypadáš hezky, sestřičko,” namílne Bernadetta, objímajíc pohledem tu hrubou ženu s červenými žilnatými rukama. Ruce mladé řeholnice nejsou už rukama ženy pracující. Jsou vybledlé a vyhublé. Ale ta žena před ní, to je Marie, plná zdraví.

Odjezd hostů je stanoven na příští dopoledne. Představená Bernadettu vyzve, aby své příbuzné a přátele vyprovodila na nádraží. Všichni vedou prázdné, trapné řeči, jaké jsou obvyklé při loučení. Všichni dělají, že se loučí jen na čas: „My zas přijedeme, Bernadetto! A brzy! Nemůžeš si vymoci, aby tě poslali do Lurd? Je tam ted' hodně sester z vašeho řádu.”

„Ano, možná, že mě pošlou do Lurd — bud' jak bud' — uvidíme se zas brzy, tatínku, Marie, bud' u vás, nebo tady.”

Ale Bernadetta velmi dobře ví, že to není loučení dočasné, že se loučí navěky. Dostává závrat'. Kolik je to let, co stála takto naposledy mezi lidmi na volném prostranství!

Je jí bídně, jen s námahou se udržuje na nobou. Dřív než vlak vjede na nádraží, vezme si ji abbé Pomian ještě jednou stranou:

„Sestro, mám pro vás ještě jeden důvěrný vzkaz od děkana Peyramala. Pan děkan, vám posílá tento obrázek Panny Marie. Je to obyčejný obrázek, jeden z těch, jaké rozdává dětem ve škole. Pan děkan vám vzkazuje, abyste mu ten obrázek prostě poslala, kdybyste ho někdy potřebovala.”

Bernadetta vezme obrázek a roztržitě poděkuje.

Řeholnicím není nikdy volno. Jsou-li nuceny přecházet ulicemi hodně oživenými. Jsou sice lidé, kteří zdraví — ale jsou i jiní — kteří hledí nepřátelsky a několik pověřenců honem sahá po knoflíku. Po celou zpáteční cestu myslí si chvátající Bernadetta jenom jedno: „Jsem ode všeho na světě odpoutána víc, než bych se byla sama nadála. S nikým z těch, co ted' sedí ve vlaku, nemám už nic společného. Jsem své mistryni ze srdce vděčna! Ó, dnes byl namáhavý den.”

V klášteře jdou obě řeholnice rovnou do refektáře ke stolu. A zrovna jako druhého dne po Bernadettině vstupu do kláštera, má i dnes matka Marie Terezie k řeholnicím malý proslov:

„Naše milá sestra Marie Bernarda měla návštěvu ze světa. Po dlouhém čase se shledala s nejbližšími příbuznými a s několika známými. Jistě by nám všem bylo ku prospěchu, kdyby nám prozradila, jak takové setkání působí na duši, která je ve stavu odpoutání. Byla bych vám, Marie Bernardo, povděčna, kdybyste nám o tom řekla několik povzbuzujících slov.”

„Ó matko,” namítne jí Bernadetta klidně, aniž se pohne s místa, „čím by vás kámen mohl povzbudit?”

(Pokračování příště)

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlacinka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelička každý den čerstvě. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL

35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

PRESIDENT REAGAN ON YALTA AGREEMENT

The following letter to President Ronald Reagan was sent by the ACEN:

Mr. President:

The Assembly of Captive European Nations, convened in an annual session in New York on September 24, 1984, wishes to express to you Sir, our thanks and gratitude for your statement of August 17, 1984 concerning the „Yalta Agreement”.

In this statement you Rejected „any interpretation of the Yalta Agreement that suggests American consent for the division of Europe into Spheres of Influence; and you said that you „see that agreement as a pledge by the three great powers to restore full independence and to allow free and Democratic elections in all countries liberated from the Nazis”, and further that the United States „shall continue to press for full compliance with it”, there being „no reason to absolve the Soviet Union or ourselves from the commitment”.

Your statement, Mr. President, will bring a ray of hope for a better future for the millions of victims of Soviet aggression in East-Central Europe. In violation of two solemn declarations—„Declaration on Liberated Europe” and „Declaration on Poland” - signed in Yalta by Roosevelt, Churchill and Stalin, in February 1945, promising the adherence to the principles of the Atlantic Charter and free Democratic and unfettered election of governments responsive to the will of the people, the Soviet Union was instrumental in establishing Communist Governments against the will of the peoples in Albania, Bulgaria, Czechoslovakia, Hungary, Poland and Romania. The Soviet Union also continues incorporating unlawfully the three Baltic States of Estonia, Latvia and Lithuania. The Communist Governments, unable to survive the test of free elections, sustained by the Soviet Union deprived the captive nations of all fundamental human rights. There are some of course, as you mentioned in your statement „who seem all too willing to turn a blind eye to the transgression”, but as you so rightly said, Mr. President: „those who condemn firm support for freedom and Democracy - are no friends of peace, human liberty, or meaningful dialogue”.

The Assembly of Captive European Nations believes that the denial of human rights to the captive nations is one of the causes of the tension which endangers peace. A long list of tragic efforts demonstrates the desire of the captive nations to free themselves from the totalitarian dictatorship. Recent events, like those in Poland, testify to growing tensions which threaten dangerous explosions. We consider it of utmost importance for moral and political reasons that the United States, as you said it in your statement, press for compliance with the provisions of the Yalta conference guaranteeing free, Democratic elections to all nations now under Soviet-Communist domination, as agreed by the three great powers.

By making this problem a matter of concern for United States foreign policy, you earned, Mr. President, the gratitude of millions of Americans of East-Central European descent whose brothers and sisters, behind the Iron Curtain, are victims of Soviet injustice.

It is our hope, Mr. President, that under your continued leadership a strong America will solve the problems posed by Communist dictatorships and bring peace with justice and freedom to the captive nations and to the world.

Respectfully,

Stefan Korbonski, Poland, Chairman; Rexhep Krasniqi, Albania; Dimitar Petkoff, Bulgaria; Martin Kvetko, Czechoslovakia; Vice-Chairman; Juhan Simonson, Estonia; László Varga, Hungary; Talivaldis Bušs, Latvia; Bronius Nemickas, Lithuania, Vice-Chairman; Constantin Viaoianu, Romania; Feliks Gadowski, Poland, Secretary General.

ASSEMBLY OF CAPTIVE EUROPEAN NATIONS, 150 Fifth Avenue, N.Y. 10011.

A SILVER ANNIVERSARY FOR CHICAGO'S INTERNATIONAL FOLK FAIR

Chicago's 25th Annual International Folk Fair, a celebration of the city's cultural diversity, will be held Saturday and Sunday, October 20 and 21, at Donnelly Hall, 411 East 23rd Street (just west of McCormick Place). On Saturday the Fair will open at 11:00 A.M. and close at 10:00 P.M. Sunday's Fair hours are from 11:00 A.M. until 7:00 P.M.

Mayor Harold Washington, in announcing the city's plans for the Folk Fair, stated that, „This wonderful event demonstrates how our city works together. As inscribed on our '84 city vehicle sticker, 'Chicago-A City of Culture,' it is exemplified in all the activities scheduled for this year's Silver Anniversary Folk Fair. For the past 24 years, this unique event has brought together Chicago's ethnic communities and traditions for the exclusive purpose of dedicating a weekend to celebrate ethnic pride and Chicago's unity.”

This year's festival will celebrate the city's roots with a dynamic commemorative event in honor of the Fair's Silver Anniversary. 100 not-for-profit ethnic and cultural organizations representing 65 different nationalities will have cul-

tural booths highlighting the traditions and cultures of their countries.

Authentic cuisine and the selling of hand-made arts and crafts will be another highlight of the event. Austrian wiener schnitzel, Russian borscht, Spanish gazpacho and Italian sausage will be just part of the international menu. In addition to being a connoisseur's paradise, this giant 2-day bazaar is a perfect family outing and early Christmas shopping excursion with a vast array of gifts available nowhere else. African woodcarving, Irish sweaters, Swedish glassware and Christmas tree ornaments from around the world are just a few of the items that will be available. Each booth is operated by volunteers who are working to raise funds for their not-for-profit organization.

Entertainment on tap will range from Eastern European dances, Mid-Eastern singers, folk artisans, and cooking demonstrations on four stages that will be set-up to accommodate visitor's special interests, to strolling entertainers throughout the International Cafe. The newest addition to the event is the International Dance Hall and Folk workshop sponsored by Illinois Bell and the Illinois Arts Council. Not only will dancers perform traditional ethnic dances, they will also encourage and lead audience participation.

Special commemorative activities include a Chicago 25th Anniversary Commemorative Folk Fair Quilt. Each participating country has contributed a patch representing their country and during the Fair the quilt will be joined together, symbolizing how the neighborhoods in Chicago have come together in the spirit of Chicago unity. Additionally, activities include an audio-visual presentation showcasing the ethnic make-up of the city in costumes, customs, and celebration.

WBEZ-FM, the Board of Education radio station, will broadcast their Saturday news program „Morning Edition” and will conclude with a special edition of „The Flea Market”. This live syndicated Folk Fair broadcast will be aired throughout Wisconsin, Illinois, Indiana, and Michigan.

The projected attendance for this year's event is 100,000 and all persons attending this 2-day extravaganza will be informed and entertained by the display of ethnic heritage. Donation is one can of food or \$1.00 per person. Food and money collected will be donated to Chicago's „Sharing It” Program. Persons planning to attend should note that there will be door prizes awarded. For more information about the Fair, call the Mayor's Office of Special Events 24-hour Hot Line, ☎ 744-3370.

CANDIDATE JONAS TALANDIS FOR MSD COMMISSIONER OPPOSES TUNNEL

CHICAGO - Opposition to the Metropolitan Sanitary District's Tunnel and Reservoir Plan (TARP) is being voiced by Jonas Talandis of Olympia Fields, a Republican candidate for MSD commissioner in the Nov. 6, general election.

Talandis, the only engineer running for the commissioner's office, says that TARP is the major obstacle to a better managed, less costly, and more effective approach to the Chicago area's many flooding and water pollution problems.

„I've long believed, that the MSD's ills can best be tackled from the viewpoint of a professional who analyzes and understands the problems,” Talandis explains.

Talandis bases his arguments on an extensive study he conducted on the MSD's history, responsibilities and problems.

He notes that „Twelve years since its inception, TARP has fallen far short of being a new plan to solve the pollution and

flooding problems of the Chicago Metropolitan area, while getting us into the next century,” as it was originally described.”

He further says that the original 10 year program is now only less than 30 percent complete or under construction.

„TARP's failure can best be traced to the original acceptance of the tunnel concept, itself, and an insufficient study of its impact on the ecology, environment and economics of the region,” Talandis adds.

Talandis comments that although TARP was designed as one continuous project, it had dramatically different history.

„It's been assessed, approved and accepted in segments and this is a mistake. It's like an unfinished house with a basement and maybe only two walls and one window. In effect, it's of no practical use,” he says.

Talandis says that serious questions remain concerning everything from the advisability of having TARP's gigantic expenditure forced on the Chicago region by the Federal government to why a comprehensive analysis

of the area's natural watershed was never undertaken as a preliminary step.

He concludes that separate storm sewers and retention systems must be installed in all communities which don't have them now and that flooding and drainage problems common to the 125 communities within the three river basin (Chicago, Des Plaines and Little Calumet) must be addressed under one comprehensive plan.

With a degree in engineering, Talandis has worked in his profession for 25 years. During this time, he's developed hundreds of miles of sewer mains and been involved in the planning, constructing and maintaining of 12 sewage treatment plants and 4 sewer and water utilities companies.

Likewise, he has expertise in dealing with labor, contractors and consultants and in negotiating cost reductions and economic efficiency.

FOR MORE INFORMATION CONTACT:

Michael Jakaitis - Campaign Mgr. 850-7280

Paid for by Citizens for Talandis

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

GOVERNMENT ESCAPES ITS CHAINS

Polls today indicate that in general American workers are fed up with the direction of government. We're not talking here about the philosophical alignment of various political parties, but rather about the size and scope of government at all levels.

Many people feel that gov-

ernment is intruding too much into their lives. It is taxing too much, spending too much, regulating too much.

Although this is certainly true, it has been brought about because of a change in the way a large number of our people think about government. This was not an accident; it was planned that way.

When our nation was founded the people clearly understood that the sole purpose of government was to protect their rights to life, liberty and property—to preserve the fruits of their labor.

To observe how far we have strayed from the original intention of the Founders one need only check the copy of any almanac in your home library and examine

the organization of the government under George Washington. The executive branch of our first administration had only four departments: State, War, Treasury and Post Office.

This is pretty heavy proof of the contention that the Founders intended for the federal government to be strictly limited to those functions specified in the Constitution. So it remained for a little over half a century, adding the Navy Department in 1789, which had been under the War Department for the first eleven years of our nation's history.

Then, beginning about the middle of the 19th century, we created the Interior Department, followed by Agriculture and Justice over the next two decades. Even with

the addition of these three departments, the federal government was still quite limited in scope and authority.

The year 1913 was a watershed year for government intrusion into the lives of our people. We created two more departments, Commerce and Labor. But far more destructive in effect were three extremely significant developments: (1) the establishment of the Federal Reserve System; (2) adoption of the 16th Amendment which made the income tax constitutional; (3) establishment of tax-exempt foundations and organizations by provision within the Internal Revenue Code which is the law pertaining to the income tax.

In 1947 we created a Department of the Air Force, which was promptly placed with the other two armed force

HEW was followed in 1965 by the Department of Housing and Urban Development, and the following year with the Department of Transportation.

The Carter administration added three new departments: Energy, Education, and Health and Human Services, the latter two formed from HEW.

Where the Founders felt four departments within the executive branch could handle the affairs of our people, we now believe we need thirteen! And thus has our federal government grown.

PRESIDENT REAGAN

In 1980, Ronald Reagan opened his campaign for president with a pledge to all Americans for a new beginning, one filled with hope and promise and secured by a stable and lasting peace, economic vitality and a return to basic family values. Americans of all nationalities, races and backgrounds have contributed greatly to America's new beginning and continue to exemplify the qualities President Reagan and Vice President Bush believe are essential for a strong and free nation.

Opportunity, hard work and faith in God and family are the building blocks of the future and the basis of President Reagan's new beginning for America.

Working together, we can build a brighter future.

REAGAN-BUSH '84

Leadership That's Working